

P.Z. br. 558

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/272

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 20. prosinca 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o Pravosudnoj akademiji***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 20. prosinca 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/187
Urbroj: 50301-25/06-18-4

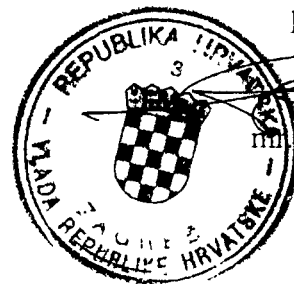
Zagreb, 20. prosinca 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o Pravosudnoj akademiji

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o Pravosudnoj akademiji.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA
O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI**

Zagreb, prosinac 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o Pravosudnoj akademiji sadržana je u odredbi članka 2.stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09) donesen je 2009. godine, a stupio je na snagu 1. siječnja 2010. godine. Pravosudna akademija osnovana je ovim Zakonom kao posebna javna ustanova koja organizira i provodi početno usavršavanje kandidata za pravosudne dužnosnike, stručno usavršavanje vježbenika i savjetnika u pravosudnim tijelima te kontinuirano stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika, a što je do 31. prosinca 2009. godine bilo u nadležnosti posebne ustrojstvene jedinice odnosno zavoda unutar Ministarstva pravosuđa. Ovim Zakonom kao dvije ustrojstvene jedinice Akademije bile su predviđene Državna škola za pravosudne dužnosnike i jedinica koja organizira i provodi usavršavanje vježbenika, savjetnika i pravosudnih dužnosnika, dok su tijela Akademije ravnatelj, Upravno vijeće i Programsko vijeće.

Sukladno preporuci Vijeća Europe broj R (94) Vijeća Ministara državama članicama o neovisnosti, učinkovitosti i ulozi sudaca od 13. listopada 1994. države članice bile su dužne utvrditi objektivne i transparentne kriterije za imenovanje pravosudnih dužnosnika te osigurati odgovarajuću obuku kandidata za pravosudne dužnosnike prije njihovog imenovanja radi povećanja njihove neovisnosti, profesionalnosti i odgovornosti. Uvažavajući navedenu preporuku Ministarstvo pravosuđa izradilo je Stratešku studiju za izradu jedinstvenih, objektivnih i transparentnih kriterija za ulazak u sudačku i državnoodvjetničku profesiju i osnivanje Državne škole za pravosudne dužnosnike koju je Vlada Republike Hrvatske prihvatila Zaključkom od 19. prosinca 2008. godine. S obzirom na navedenu preporuku, kao i preporuke misije neovisnih stručnjaka Europske unije, Pravosudnu akademiju kao specijaliziranu ustanovu za početno usavršavanje i osposobljavanje kandidata za pravosudne dužnosnike, ali i stručno usavršavanje vježbenika, savjetnika i pravosudnih dužnosnika, bilo je potrebno izdvojiti iz Ministarstva pravosuđa.

Zakonom su bili razrađeni jedinstveni i objektivni kriteriji za provedbu postupka upisa i odabir polaznika Škole te postupak polaganja završnog ispita kojeg je provodilo Povjerenstvo za upis u Školu i provođenje završnog ispita, za kandidate za suce sastavljeno iz reda članova Državnog sudbenog vijeća odnosno iz reda Državnoodvjetničkog vijeća za kandidate za zamjenike državnih odvjetnika. Kandidati primljeni u Školu bili su zaposlenici pravosudnih tijela, a njihovo je školovanje trajalo dvije godine te se sastojalo od teoretskog dijela i stručnih radionica u Školi te praktičnog dijela u pravosudnim tijelima. Na završnom ispitu provjeravala su se praktična znanja i sposobnosti stečene za vrijeme trajanja Škole. Državna škola za pravosudne dužnosnike započela je s radom 1. listopada 2010. godine.

Nastavno na predlaganje i donošenje Zakona o Pravosudnoj akademiji odgovarajućim izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću i Zakona o državnom odvjetništvu 2009. godine, kao uvjet za imenovanje sudaca u sudove prvog stupnja odnosno općinska državna odvjetništva, bio je propisan uspješan završetak Državne škole, a odluka Državnog sudbenog vijeća odnosno Državnoodvjetničkog vijeća o imenovanju morala je biti utemeljena na završnoj ocjeni postignutoj u Državnoj školi. Na ovaj su način Zakonom o Pravosudnoj akademiji u hrvatski pravosudni sustav uvedene značajne promjene u postupak imenovanja sudaca odnosno zamjenika državnih odvjetnika, utemeljene na objektivnim i transparentnim kriterijima radi osiguranja veće profesionalnosti u obnašanju pravosudne dužnosti, osiguranja maksimalne objektivnosti pri imenovanju pravosudnih dužnosnika te jamstva imenovanja na dužnost nakon uspješno završene Škole.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 127/10) postupak upisa i provedbe završnog ispita u Državnoj školi povjeren je Državnom sudbenom vijeću za suce, odnosno Državnoodvjetničkom vijeću za zamjenike državnih odvjetnika.

Zatim je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 82/15) radi osiguranja jedinstvenog postupka upisa u Državnu školu za pravosudne dužnosnike, postupak upisa kandidata u Školu iz djelokruga rada Državnog sudbenog vijeća i Državnoodvjetničkog vijeća prenesen na Povjerenstvo za provedbu natječaja čime se rasteretilo Državno sudbeno vijeće i Državnoodvjetničko vijeće poslova izbora kandidata za upis u Školu kako bi se više posvetili svojim ustavnim ovlastima odabira kandidata za imenovanje na pravosudnu dužnost odnosno imenovanju sudaca i zamjenika državnog odvjetnika. Nadalje, izmjenama i dopunama Zakona omogućilo se polaganje završnog ispita u Školi i kandidatima koji su radom na pravnim poslovima u određenom trajanju stekli dovoljna praktična znanja i iskustva, iako nisu pohađali Školu, kako bi se i oni mogli javiti na oglase za slobodna dužnosnička mjesta te biti imenovani za pravosudne dužnosnike u prvostupanjskim pravosudnim tijelima. Provedba završnog ispita u Školi bila je povjerena Povjerenstvu za provedbu završnog ispita kao posebnom tijelu, čije je članove iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa imenovalo Upravno vijeće Akademije, a na koji je način omogućeno da se završni ispit provodi na jedinstven način za sve kandidate za pravosudne dužnosnike. Zakonom su uvedene i određene organizacijske promjene unutar Pravosudne akademije zbog povećanja učinkovitosti rada njezinih najvažnijih tijela te širenja njezine djelatnosti na organiziranje i provedbu stručnog usavršavanja svih službenika iz područja pravosuđa.

Nastavno na navedene izmjene Zakona o Pravosudnoj akademiji istovremeno su doneseni i s njime usklađeni Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu - Narodne novine, broj 82/15.

S obzirom da su se postojeći mehanizmi definiranja i provedbe ciljane edukacije pravosudnih dužnosnika i službenika u pravosudnim tijelima, postojeće ustrojstvo i djelokrug rada Pravosudne akademije te sustav ulaska u pravosudnu dužnost, kao i sve dosadašnje djelomične reforme reguliranja ovih područja pokazale nedostatnima pristupilo se izradi novog Zakona o Pravosudnoj akademiji.

S ciljem redefiniranja značaja i uloge Državne škole za pravosudne dužnosnike, a naročito sustava polaganja završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike te u širem smislu redefiniranja sustava ulaska kandidata u pravosudni sustav predlaže se propisati obvezu pohađanja Škole i polaganja završnog ispita za sve osobe primljene na neodređeno vrijeme na mjesto savjetnika u pravosudna tijela u trajanju od godine dana. Savjetnicima zatečenim u pravosudnim tijelima na dan stupanja na snagu ovoga Zakona omogućava se izbor između pohađanja Škole i polaganja završnog ispita.

Pri planiranju programa za stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika predlaže se voditi računa o individualnim potrebama pravosudnih dužnosnika, potrebama sustava i većoj zastupljenosti različitih grana prava te uz edukacije iz pravnih područja omogućiti i razvijanje i jačanje potrebnih vještina.

Predloženo je unapređenje i nadogradnja sustava kontinuiranog stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika i službenika iz područja pravosuđa te proširenje djelatnosti stručnog usavršavanja na druge ciljane skupine polaznika, uključujući i druge sudionike u postupcima pred pravosudnim tijelima u Republici Hrvatskoj, a čime je Akademiji dana šira mogućnost stjecanja vlastitih prihoda.

Predložene su i promjene u unutarnjoj strukturi vođenja i funkcioniranja Pravosudne akademije na način da se predlaže smanjiti broj članova Upravnog vijeća i povećati broj članova Programskog vijeća, s ciljem učinkovitijeg načina donošenja odluka te kreiranja što kvalitetnijih programa, sve sukladno Zakonu o ustanovama i drugim propisima. Posebna pozornost posvećena je sprječavanju mogućih sukoba interesa kroz članstvo u različitim tijelima Akademije pa je predložena ograničena mogućnost istovremenog obnašanja funkcija člana različitih tijela Akademije.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za rad Pravosudne akademije osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske, a kako je planirano stupanje na snagu novog Zakona o Pravosudnoj akademiji 1. srpnja 2019. godine za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva koja bi teretila državni proračun Republike Hrvatske u 2018. godini. U 2019. godini planirana su redovna sredstva za rad Pravosudne akademije, uvećana za stručno osposobljavanje vježbenika u pravosudnim tijelima te rad Državne škole za pravosudne dužnosnike.

PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje ustrojstvo, tijela upravljanja, djelatnost, sredstva za rad Pravosudne akademije (u daljnjem tekstu: Akademija), kao i način, vrste i trajanje stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika, kandidata za pravosudne dužnosnike, službenika iz područja pravosuđa i drugih sudionika u postupcima pred pravosudnim tijelima.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 2.

(1) Osnivač Akademije je Republika Hrvatska, a prava i dužnosti osnivača obavlja Vlada Republike Hrvatske putem Ministarstva pravosuđa.

(2) Akademija ima status javne ustanove i upisuje se u sudski registar.

(3) Sjedište Akademije je u Zagrebu.

Članak 3.

(1) Prostor, opremu i sredstva za rad Akademije osigurava osnivač.

(2) Akademija odgovara za obveze cijelom svojom imovinom.

(3) Akademija ne može bez prethodne suglasnosti Vlade Republike Hrvatske steći, opteretiti ili otuđiti nekretninu i drugu imovinu ili sklopiti drugi pravni posao, ako vrijednost ugovora ili drugog pravnog posla prelazi iznos određen statutom.

(4) Prava i obveze Akademije i osnivača koja nisu uređena ovim Zakonom uredit će se statutom.

II. DJELATNOST AKADEMIJE

Članak 4.

Djelatnosti Akademije su:

- organiziranje i provođenje kontinuiranog stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika
- organiziranje i provođenje početnog usavršavanja kandidata za pravosudne dužnosnike
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja vježbenika i savjetnika u pravosudnim tijelima te drugih službenika iz područja pravosuđa
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih sudionika u postupcima pred pravosudnim tijelima (stalnih sudskih vještaka, stalnih sudskih procjenitelja, stalnih sudskih tumača, stečajnih upravitelja, povjerenika u postupcima stečaja potrošača, kandidata za polaganje stručnih ispita i dr.)
- obavljanje drugih poslova utvrđenih zakonom.

Članak 5.

(1) Pri provođenju svojih djelatnosti Akademija može surađivati s pravosudnim i drugim tijelima, ustanovama, sveučilištima, udrugama, komorama, institucijama, zakladama i drugim pravnim osobama, kao i sudjelovati u provedbi projekata, u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu.

(2) Odnosi između Akademije i tijela iz stavka 1. ovoga članka mogu se urediti ugovorom.

III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE

Članak 6.

Unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje se statutom.

Članak 7.

Tijela Akademije su:

- Upravno vijeće
- ravnatelj
- Programsko vijeće.

Članak 8.

(1) Akademijom upravlja Upravno vijeće, a čini ga pet stalnih članova i dva člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.

(2) Stalni članovi Upravnog vijeća su:

- predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske
- Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske
- predsjednik Državnog sudbenog vijeća
- predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća
- ministar pravosuđa.

(3) Dva člana Upravnog vijeća koja se imenuju na vrijeme od četiri godine su:

- predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti
- predstavnik zaposlenika Akademije.

(4) Članovi Upravnog vijeća iz stavka 2. ovoga članka u slučaju svoje odsutnosti ili spriječenosti mogu u pisanom obliku ovlastiti drugog suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, člana Državnog sudbenog vijeća, člana Državnoodvjetničkog vijeća odnosno dužnosnika u Ministarstvu pravosuđa da sudjeluju u radu Upravnog vijeća s pravom glasa.

Članak 9.

(1) Člana Upravnog vijeća iz reda sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti imenuju i razrješavaju dekani pravnih fakulteta.

(2) Člana Upravnog vijeća iz reda zaposlenika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije.

Članak 10.

Predsjednik Upravnog vijeća je predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a njegov zamjenik Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Članak 11.

(1) Članovi i osobe iz članka 8. stavka 4. ovoga Zakona koje sudjeluju u radu Upravnog vijeća umjesto članova nemaju pravo na naknadu za svoj rad.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na naknadu troškova nastalih pri obavljanju poslova za Akademiju.

Članak 12.

Upravno vijeće:

- donosi statut uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske
- donosi godišnji program rada Akademije
- utvrđuje prijedlog godišnjega proračuna za rad Akademije
- usvaja godišnje izvješće o radu Akademije
- donosi pravila i druge opće akte sukladno ovom Zakonu
- imenuje i razrješava ravnatelja Akademije, članove Programskog vijeća te članove, tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita i njihove zamjenike
- donosi programe stručnog usavršavanja
- određuje početak nastavne godine u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike
- donosi poslovnik o svojem radu
- obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom.

Članak 13.

(1) Članovi Upravnog vijeća ne mogu biti članovi Programskog vijeća ni njegovih stručnih tijela.

(2) Članovi Upravnog vijeća mogu sudjelovati u provedbi programa stručnog usavršavanja bez naknade.

Članak 14.

(1) Akademijom rukovodi ravnatelj.

(2) Ravnatelj predstavlja i zastupa Akademiju, organizira i vodi rad i poslovanje Akademije, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun Akademije, predlaže Upravnom vijeću i provodi godišnji program rada, predlaže Upravnom vijeću godišnji proračun za rad Akademije, podnosi Upravnom vijeću godišnje izvješće i izvješće o financijskom poslovanju, izvršava odluke Upravnog vijeća te obavlja druge poslove određene statutom i zakonom.

(3) Za sklapanje pravnih poslova o stjecanju, opterećenju i otuđenju nekretnina, čija vrijednost prelazi iznos predviđen statutom potrebna je prethodna suglasnost Upravnog vijeća.

Članak 15.

- (1) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Akademije.
- (2) Ravnatelja imenuje Upravno vijeće Akademije, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (3) Ravnatelj imenuje pomoćnike na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (4) Upravno vijeće odlukom određuje koji će od pomoćnika zamjenjivati ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti.
- (5) Uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnike ravnatelja propisuju se statutom.

Članak 16.

- (1) Programsko vijeće je stručno tijelo Akademije, a čini ga 13 članova imenovanih na vrijeme od četiri godine u sastavu:
 - dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske
 - dva zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske
 - jedan sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
 - jedan sudac Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske
 - jedan sudac Visokog upravnog suda Republike Hrvatske
 - jedan sudac županijskog suda
 - jedan zamjenik županijskog državnog odvjetnika
 - jedan sudac općinskog suda
 - jedan zamjenik općinskog državnog odvjetnika
 - predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti s pravnih fakulteta
 - predstavnik Ministarstva pravosuđa.
- (2) Čelnici pravosudnih tijela ne mogu biti članovi Programskog vijeća.

Članak 17.

Članove Programskog vijeća iz reda sudaca predlaže Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, članove iz reda zamjenika državnih odvjetnika predlaže Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, predstavnika sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti predlažu dekani pravnih fakulteta, a predstavnika Ministarstva pravosuđa predlaže ministar pravosuđa.

Članak 18.

- (1) Programsko vijeće:
 - predlaže Upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja
 - određuje predavače
 - odobrava materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja

- utvrđuje prijedlog programa izobrazbe mentora i predavača
- provodi vrednovanje rada predavača na Akademiji
- provodi vrednovanje programa usavršavanja
- sudjeluje u izradi pravila i drugih općih akata sukladno ovom Zakonu
- donosi poslovnik o svojem radu
- obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom.

(2) Programsko vijeće može osnivati stalna i povremena stručna tijela.

Članak 19.

Članovi Programskoga vijeća imaju pravo na naknadu za rad i naknadu materijalnih troškova nastalih pri obavljanju poslova za Akademiju, u visini koju odlukom određuje Upravno vijeće.

IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE

Članak 20.

(1) Državna škola za pravosudne dužnosnike (u daljnjem tekstu: Škola) organizira se kao ustrojstvena jedinica u sastavu Akademije.

(2) U Školi se stječu znanja i vještine za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje dužnosti suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda odnosno zamjenika općinskog državnog odvjetnika.

Članak 21.

Sve osobe primljene u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređene na radno mjesto savjetnika u pravosudnom tijelu obvezni su polaznici Škole.

Članak 22.

(1) Stručno usavršavanje iz članka 21. ovoga Zakona traje jednu godinu.

(2) Stručno usavršavanje sastoji se od stručnih radionica koje se provode u Školi te praktičnog dijela koji se provodi u sudu i državnom odvjetništvu te prema potrebi u drugim državnim tijelima.

Članak 23.

(1) Za vrijeme praktičnog stručnog usavršavanja polaznici imaju mentore, koji prate njihov rad i pripremaju ih za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje pravosudne dužnosti.

(2) Za mentore iz stavka 1. ovoga članka mogu se odrediti pravosudni dužnosnici koji su završili edukaciju za mentore pri Akademiji.

(3) Pravila o načinu rada mentora donosi Upravno vijeće na prijedlog Programskoga vijeća.

Članak 24.

- (1) Završni ispit polaže se pred Povjerenstvom za polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za polaganje završnog ispita).
- (2) Povjerenstvo za polaganje završnog ispita ima pet članova, i to dva člana iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jednog člana iz reda sudaca visokih sudova i dva člana iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.
- (3) Svaki član Povjerenstva za polaganje završnog ispita ima zamjenika.
- (4) Povjerenstvo za polaganje završnog ispita ima tajnika koji za potrebe Povjerenstva obavlja stručne i administrativne poslove, a koji ima svoga zamjenika.
- (5) Tajnik i zamjenik tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita su zaposlenici Akademije.

Članak 25.

- (1) Članove i zamjenike članova Povjerenstva za polaganje završnog ispita iz reda sudaca predlaže Proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a članove i zamjenike članova iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske predlaže Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (2) Članove i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita te njihove zamjenike imenuje Upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

Članak 26.

- (1) Članovi Upravnog vijeća i Programskog vijeća ne mogu biti članovi Povjerenstva za polaganje završnog ispita.
- (2) Članovi Povjerenstva za polaganje završnog ispita imaju pravo na naknadu za rad sukladno odluci Upravnog vijeća.

Članak 27.

- (1) Završni ispit se sastoji od pisanog i usmenog dijela.
- (2) Završni ispit se sastoji od provjere stečenih praktičnih znanja i vještina za obnašanje pravosudnih dužnosti kroz praktične primjere i problemske situacije.
- (3) Svi kandidati polažu završni ispit po istom programu.
- (4) Na završnom ispitu kandidat može ostvariti najviše 300 bodova.
- (5) Protiv odluke o ocjeni na završnom ispitu može se pokrenuti upravni spor.
- (6) Pravila o sadržaju, vremenu i načinu polaganja završnog ispita donosi Upravno vijeće.

Članak 28.

- (1) Polaganju završnog ispita u Školi mogu pristupiti i osobe koje nisu pohađale Školu, a koje su nakon položenog pravosudnog ispita najmanje četiri godine radile na pravnim poslovima.
- (2) Odluku kojom se utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka donosi Akademija, a protiv koje odluke se može pokrenuti upravni spor.

Članak 29.

- (1) Završni ispit položile su osobe koje na završnom ispitu ostvare najmanje 225 bodova.
- (2) Završni ispit može se polagati dva puta.

Članak 30.

- (1) Troškove prvog polaganja završnog ispita za polaznike Škole snosi Akademija, a u svim ostalim slučajevima troškove polaganja snose kandidati.
- (2) Odluku o visini troškova polaganja završnog ispita donosi Upravno vijeće.

Članak 31.

- (1) Smatra se da su Školu završile osobe koje su položile završni ispit.
- (2) Osobi koja položi završni ispit u Školi, Akademija izdaje potvrdu o završenoj Školi, koja sadržava završnu ocjenu odnosno ostvareni broj bodova na završnom ispitu.
- (3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na obrascu koji se utvrđuje pravilima iz članka 27. ovoga Zakona.

V. STRUČNO USAVRŠAVANJE**Članak 32.**

- (1) Teme za stručno usavršavanje Akademiji mogu kontinuirano predlagati korisnici programa putem mrežne stranice Akademije.
- (2) Teme za stručno usavršavanje Akademiji mogu predlagati pravosudna tijela, Državno sudbeno vijeće i Državnoodvjetničko vijeće, Ministarstvo pravosuđa te druga zainteresirana tijela.
- (3) Prilikom izrade programa stručnog usavršavanja Programsko vijeće uzima u obzir potrebe pravosudnog sustava u cjelini, pojedinih pravnih područja te individualne potrebe pravosudnih dužnosnika, vodeći računa o ravnomjernoj zastupljenosti svih pravnih područja.
- (4) Program i stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika strukturirani su na način da je u pravilu pravna materija unutar godišnjeg programa stručnog usavršavanja zastupljena sa 45 %, interdisciplinarnе teme s 25 % te jačanje socijalnih i praktičnih vještina s 30 %.

(5) Programsko vijeće utvrđuje nacrt programa stručnog usavršavanja za sljedeću godinu sukladno pravilima koje donosi Upravno vijeće.

Članak 33.

(1) Upravno vijeće donosi programe stručnog usavršavanja najkasnije do 31. listopada te ih Akademija objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

(2) Utvrđeni programi stručnog usavršavanja mogu se tijekom godine mijenjati i dopunjavati.

Članak 34.

(1) Programsko vijeće odobrava materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja te određuje predavače na temelju javnog poziva.

(2) Predavači na Akademiji određuju se iz reda pravosudnih dužnosnika, sveučilišnih nastavnika te drugih stručnjaka, koji raspolažu stručnim znanjima i iskustvom u odnosu na pojedinu temu odnosno program usavršavanja, imaju odgovarajuće komunikacijske vještine te utvrđenu sposobnost prijenosa znanja i iskustva.

(3) Predavači moraju proći prethodnu edukaciju za prijenos znanja i iskustava.

(4) Prava i obveze predavača uređuju se posebnim ugovorom.

(5) Pravila o načinu odabira i odobravanju materijala te načinu odabira predavača donosi Upravno vijeće.

Članak 35.

Autori materijala za provedbu programa stručnog usavršavanja i predavači, osim ako su članovi Upravnog vijeća i Programskog vijeća, imaju pravo na naknadu za rad sukladno odluci Upravnog vijeća.

Članak 36.

(1) Za svaku stručnu radionicu Akademija određuje sudionike između prijavljenih korisnika odnosno prijava pravosudnih tijela sukladno pravilima koje donosi Upravno vijeće.

(2) Pri izvedbi programa stručnog usavršavanja Akademija može koristiti elektroničke medije te edukacijske, informacijske i komunikacijske tehnologije.

(3) Sudionicima stručnog usavršavanja na Akademiji izdaje se potvrda o sudjelovanju.

Članak 37.

(1) Polaznici stručnih radionica ocjenjuju obrazovne materijale, predavače i provođenje obrazovnih aktivnosti sukladno utvrđenim standardima.

(2) Metodologija ocjenjivanja iz stavka 1. ovoga članka razrađuje pravilima Programsko vijeće.

VI. SREDSTVA ZA RAD AKADEMIJE

Članak 38.

- (1) Sredstva za rad Akademije osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.
- (2) Akademija može stjecati sredstva izdavanjem publikacija, organiziranjem edukacijskih djelatnosti te iz drugih izvora u skladu sa zakonom.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

Dekani pravnih fakulteta i radničko vijeće Akademije dužni su imenovati članove Upravnog vijeća iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Ravnatelj Akademije imenovan sukladno odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15) i čiji mandat je u tijeku nastavlja obavljati dužnost do isteka mandata.

Članak 41.

- (1) Upravno vijeće donijet će statut u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Pravila iz članka 23. stavka 3., članka 27. stavka 6., članka 32. stavka 5. i članka 34. stavka 5. te odluke iz članka 19., članka 26. stavka 2., članka 30. stavka 2. i članka 35. ovoga Zakona Upravno vijeće donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Pravila iz članka 37. stavka 2. ovoga Zakona Programsko vijeće donijet će u roku od šest mjeseci dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 42.

- (1) Upravno vijeće imenovat će članove Programskoga vijeća sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Imenovanjem članova Programskoga vijeća u roku iz stavka 1. ovoga članka prestaje mandat članova Programskog vijeća imenovanih prema odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15).

Članak 43.

- (1) Upravno vijeće imenovat će članove i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita te njihove zamjenike najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Imenovanjem članova i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita u roku iz stavka 1. ovoga članka prestaje mandat članova i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita imenovanih prema odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15).

(3) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje mandat članova Povjerenstva za provedbu natječaja za upis u Državnu školu za pravosudne dužnosnike imenovanih prema odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15).

Članak 44.

(1) Osobe koje su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona raspoređene na radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima, a koje nemaju položen završni ispit u Školi sukladno Zakonu o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15) mogu pohađati Školu ili pristupiti polaganju završnog ispita sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Troškove prvog polaganja završnog ispita za osobe iz stavka 1. ovoga članka snosi Akademija.

Članak 45.

Programi stručnog usavršavanja i druge aktivnosti u tijeku provest će se i dovršiti sukladno Zakonu o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15).

Članak 46.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10 i 82/15).

Članak 47.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. srpnja 2019. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom propisuje se predmet ovog Zakona – ustrojstvo, tijela upravljanja, djelatnost, sredstva za rad Pravosudne akademije kao i način, vrste i trajanje stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika, kandidata za pravosudne dužnosnike, službenika iz područja pravosuđa i drugih sudionika u postupcima pred pravosudnim tijelima.

Uz članak 2.

Ovim člankom utvrđuje se status Pravosudne akademije kao javne ustanove upisane u sudski registar, osnovane od strane Republike Hrvatske, koja svoja prava i dužnosti osnivača obavlja putem Ministarstva pravosuđa.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se obveza osnivača Republike Hrvatske da osigura prostor, opremu i sredstva za rad Pravosudne akademije. Akademija odgovara za obveze cijelom svojom imovinom i ne može bez prethodne suglasnosti Vlade Republike Hrvatske steći, opteretiti ili otuđiti nekretninu i drugu imovinu ili sklopiti drugi pravni posao, ako vrijednost ugovora ili drugog pravnog posla prelazi iznos određen statutom. Međusobni odnosi Akademije i osnivača koji nisu uređeni ovim Zakonom uređuju se statutom.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisane su djelatnosti Pravosudne akademije: organiziranje i provođenje kontinuiranog stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika, vježbenika i savjetnika u pravosudnim tijelima te drugih službenika iz područja pravosuđa, kandidata za polaganje pravosudnog ispita, organiziranje te drugih sudionika u postupcima pred pravosudnim tijelima (stalnih sudskih vještaka, stalnih sudskih procjenitelja, stalnih sudskih tumača, stečajnih upravitelja, povjerenika u postupcima stečaja potrošača, kandidata za polaganje stručnih ispita i dr.), kao i obavljanje drugih poslova utvrđenih zakonom.

Uz članak 5.

Ovom člankom omogućava se Pravosudnoj akademiji da pri provođenju svojih djelatnosti može surađivati s pravosudnim i drugim tijelima, ustanovama, sveučilištima, udrugama, komorama, institucijama, zakladama i drugim pravnim osobama, kao i sudjelovati u provedbi projekata, u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu. Međusobni odnosi Akademije i navedenih tijela mogu se urediti ugovorom.

Uz članke 6. i 7.

Ovim člancima propisuje se da se unutarne ustrojstvo Akademije utvrđuje statutom, a da su tijela Akademije Upravno vijeće, ravnatelj i Programsko vijeće.

Uz članak 8.

Ovim člankom definira se funkcija Upravnog vijeća i njegov sastav - pet stalnih članova (predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, predsjednik Državnog sudbenog vijeća, predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća i ministar pravosuđa) i dva člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine (predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti i predstavnik zaposlenika Akademije). Propisana je i mogućnost za stalne članove Upravnog vijeća da u slučaju svoje odsutnosti ili spriječenosti mogu ovlastiti drugog suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, zamjenika Glavnog državnog

odvjetnika Republike Hrvatske odnosno dužnosnika u Ministarstvu pravosuđa da sudjeluju u radu Upravnog vijeća s pravom glasa.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se da člana Upravnog vijeća iz reda sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti imenuju dekani pravnih fakulteta.

Uz članak 10.

Ovim člankom određeni su predsjednik (predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske) i zamjenik predsjednika (Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske) Upravnog vijeća Akademije.

Uz članak 11.

Ovim člankom regulirano je pravo na naknadu troškova nastalih pri obavljanju poslova za Akademiju članovima i osobama koje su ovlaštene sudjelovati u radu Upravnog vijeća umjesto članova, bez prava na naknadu za rad. Radi sprječavanja potencijalnog sukoba interesa propisano je i da članovi te osobe koje ih zamjenjuju ne mogu istodobno biti članovi Programskog vijeća i njegovih stručnih tijela.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisana je nadležnost Upravnog vijeća: donošenje statuta Akademije uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske, donošenje godišnjeg programa rada Akademije, utvrđivanje prijedloga godišnjega proračuna za rad Akademije, usvajanje godišnjeg izvješća o radu Akademije, donošenje provedbenih propisa i općih akata, imenovanje i razrješenje ravnatelja Akademije, članova Programskog vijeća te članova, tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita i njihovih zamjenika, donošenje programa stručnog usavršavanja, određivanje početka nastavne godine u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, donošenje poslovnika o svojem radu i obavljanje drugih poslova utvrđenih statutom i zakonom.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se da članovi Upravnog vijeća ne mogu biti članovi Programskog vijeća ni njegovih stručnih tijela, ali da mogu sudjelovati u provedbi programa stručnog usavršavanja bez naknade.

Uz članak 14.

Ovim člankom definirana je uloga ravnatelja Akademije: rukovodi, predstavlja i zastupa Akademiju, organizira i vodi rad i poslovanje Akademije, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun Akademije, predlaže Upravnom vijeću i provodi godišnji program rada, predlaže Upravnom vijeću godišnji proračun za rad Akademije, podnosi Upravnom vijeću godišnje izvješće i izvješće o financijskom poslovanju, izvršava odluke Upravnog vijeća te obavlja druge poslove određene statutom i zakonom. Za sklapanje pravnih poslova o stjecanju, opterećenju i otuđenju nekretnina, čija vrijednost prelazi iznos predviđen statutom potrebna je prethodna suglasnost Upravnog vijeća.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisano je da ravnatelj Akademije ima pomoćnike koji rukovode radom njezinih ustrojstvenih jedinica te su propisani način i uvjeti njihovog imenovanja. Ravnatelj Akademije imenuje Upravno vijeće Akademije, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine, a ravnatelj imenuje svoje pomoćnike na temelju javnog natječaja, na vrijeme od

četiri godine. Upravno vijeće odlukom određuje koji će od pomoćnika zamjenjivati ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti. Uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnike ravnatelja propisuju se statutom.

Uz članak 16.

Ovim člankom definira se sastav Programskog vijeća, 13 članova, i to: dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, dva zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, jednog suca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jednog suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, jednog suca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, jednog suca županijskog suda, jednog zamjenika županijskog državnog odvjetnika, jednog suca općinskog suda, jednog zamjenika općinskog državnog odvjetnika te predstavnika sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti s pravnih fakulteta i predstavnika Ministarstva pravosuđa. Propisano je i da čelnici pravosudnih tijela ne mogu biti članovi Programskog vijeća.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuje se da članove Programskog vijeća iz reda sudaca predlaže Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, članove iz reda zamjenika državnih odvjetnika predlaže Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, predstavnika sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti predlažu dekani pravnih fakulteta, a predstavnika Ministarstva pravosuđa predlaže ministar pravosuđa.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Programskog vijeća koje: predlaže Upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja, određuje predavače, provodi verifikaciju materijala za provedbu programa stručnog usavršavanja, utvrđuje prijedlog programa izobrazbe mentora i predavača, provodi vrednovanje rada predavača na Akademiji, provodi vrednovanje programa usavršavanja, sudjeluje u izradi provedbenih propisa donosi poslovnik o svojem radu te obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom. Propisano je i da Programsko vijeće može osnivati stalna i povremena stručna tijela.

Uz članak 19.

Ovim člankom se članovima Programskoga vijeća osigurava pravo na naknadu za rad i naknadu materijalnih troškova nastalih pri obavljanju poslova za Akademiju, u visini koju odlukom određuje Upravno vijeće.

Uz članak 20.

Ovim člankom se regulira status Državne škole za pravosudne dužnosnike kao ustrojstvene jedinice u sastavu Akademije. Glavni cilj djelovanja Škole je stjecanje znanja i vještina za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje dužnosti suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda odnosno zamjenika općinskog državnog odvjetnika.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuje se da su sve osobe primljene u državnu službu na neodređeno vrijeme na radno mjesto savjetnika u pravosudnom tijelu obvezni polaznici Škole.

Uz članak 22.

Ovaj članak propisuje jednogodišnje trajanje stručnog usavršavanja u Školi za pravosudne dužnosnike, kao i sadržaj stručnih radionica koji je uglavnom praktičnog karaktera.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se da za vrijeme praktičnog stručnog usavršavanja polaznici imaju mentore, koji prate njihov rad i pripremaju ih za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje pravosudne dužnosti. Za mentore se mogu odrediti pravosudni dužnosnici koji su završili edukaciju za mentore pri Akademiji. Pravila o načinu rada mentora donosi Upravno vijeće na prijedlog Programskoga vijeća.

Uz članak 24.

Ovim člankom regulira se polaganje završnog ispita pred Povjerenstvom za polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za polaganje završnog ispita), kao i sastav Povjerenstva koje ima pet članova, i to dva člana iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jednog člana iz reda sudaca visokih sudova i dva člana iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Svaki član Povjerenstva za polaganje završnog ispita ima zamjenika. Povjerenstvo za polaganje završnog ispita ima tajnika koji za potrebe Povjerenstva obavlja stručne i administrativne poslove, a koji ima svoga zamjenika. Tajnik i zamjenik tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita su zaposlenici Akademije.

Uz članak 25.

Ovim člankom regulirano je da članove i zamjenike članova Povjerenstva za polaganje završnog ispita iz reda sudaca predlaže Proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a članove i zamjenike članova iz reda zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske predlaže Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Članove i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita te njihove zamjenike imenuje Upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

Uz članak 26.

Ovim člankom onemogućava se članovima Upravnog vijeća i Programskog vijeća da budu članovi Povjerenstva za polaganje završnog ispita, a članovima Povjerenstva za polaganje završnog ispita daje pravo na naknadu za rad sukladno odluci Upravnog vijeća.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se da se završni ispit u Školi sastoji od pisanog i usmenog dijela, a obuhvaća provjeru stečenih praktičnih znanja i vještina za obnašanje pravosudnih dužnosti kroz praktične primjere i problemske situacije. Posebno je propisano da svi kandidati polažu završni ispit po istom programu te da na završnom ispitu kandidat može ostvariti najviše 300 bodova i da protiv odluke o ocjeni postoji pravo pokretanja upravnog spora. Pravila o sadržaju, vremenu i načinu polaganja završnog ispita donosi Upravno vijeće.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisano je da polaganju završnog ispita u Školi mogu pristupiti i osobe koje nisu pohađale Školu, a koje su nakon položenog pravosudnog ispita najmanje četiri godine radile na pravnim poslovima. Odluku kojom se utvrđuje ispunjava li osoba te uvjete donosi Akademija, a protiv nje se može pokrenuti upravni spor.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se potreban broj bodova za prolaz na završnom ispitu (225), kao i da se isti može polagati dva puta.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuje se da troškove prvog polaganja završnog ispita za polaznike Škole snosi Akademija, a u svim ostalim slučajevima troškove polaganja snose kandidati. Odluku o visini troškova polaganja završnog ispita donosi Upravno vijeće.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se da smatra se da su Školu završile osobe koje su položile završni ispit. Osobi koja položi završni ispit u Školi Akademija izdaje potvrdu o završenoj Školi, koja sadržava završnu ocjenu odnosno ostvareni broj bodova na završnom ispitu. Potvrda o položenom završnom ispitu izdaje se na obrascu koji se utvrđuje pravilima iz članka 28. ovog Zakona, koje donosi Upravno vijeće.

Uz članak 32.

Ovim člankom reguliran je postupak i sadržaj stručnog usavršavanja u Pravosudnoj akademiji. Teme za stručno usavršavanje Akademiji mogu kontinuirano predlagati korisnici programa putem mrežne stranice Akademije. Teme za stručno usavršavanje Akademiji mogu predlagati i pravosudna tijela, Državno sudbeno vijeće i Državnoodvjetničko vijeće, Ministarstvo pravosuđa te druga zainteresirana tijela. Prilikom izrade programa stručnog usavršavanja Programsko vijeće uzima u obzir potrebe pravosudnog sustava u cjelini, pojedinih pravnih područja te individualne potrebe pravosudnih dužnosnika, vodeći računa o ravnomjernoj zastupljenosti svih pravnih područja. Program i stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika strukturirani su na način da je u pravilu pravna materija unutar godišnjeg programa stručnog usavršavanja zastupljena sa 45 %, interdisciplinarne teme s 25 % te jačanje socijalnih i praktičnih vještina s 30 %. Također se propisuje da Programsko vijeće utvrđuje nacrt programa stručnog usavršavanja prema posebnim pravilima koje donosi Upravno vijeće.

Uz članke 33. i 34.

Ovim člancima se propisuje da programe stručnog usavršavanja donosi Upravno vijeće najkasnije do 31. listopada, da ih Akademija objavljuje na svojoj mrežnoj stranici te da se utvrđeni programi tijekom godine mogu mijenjati ili dopunjavati. Programsko vijeće verificira materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja te određuje predavače na temelju javnog poziva. Predavači na Akademiji određuju se iz reda pravosudnih dužnosnika, sveučilišnih nastavnika te drugih stručnjaka, koji raspolažu stručnim znanjima i iskustvom u odnosu na pojedinu temu odnosno program usavršavanja, imaju odgovarajuće komunikacijske vještine te utvrđenu sposobnost prijenosa znanja i iskustva. Predavači moraju proći prethodnu edukaciju za prijenos znanja i iskustava. Prava i obveze predavača uređuju se posebnim ugovorom. Pravila o načinu odabira i verifikaciji materijala te načinu odabira predavača donosi Upravno vijeće.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisano je da autori materijala za provedbu programa stručnog usavršavanja i predavači, osim ako su članovi Upravnog vijeća i Programskog vijeća, imaju pravo na naknadu za rad sukladno odluci Upravnog vijeća.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se način izbora sudionika stručnih radionica Akademije, koja određuje sudionike između prijavljenih korisnika odnosno prijava pravosudnih tijela sukladno pravilima koje donosi Upravno vijeće. Sudionicima stručnog usavršavanja na Akademiji izdaje se potvrda o sudjelovanju. Propisuje se i da Akademija svoje programe može izvoditi

korištenjem elektroničkih medija te edukacijskih, informacijskih i komunikacijskih tehnologija.

Uz članak 37.

Ovaj članak propisuje da polaznici stručnih radionica ocjenjuju obrazovne materijale, predavače i provođenje obrazovnih aktivnosti sukladno utvrđenim standardima, i to metodologijom ocjenjivanja koju pravilima razrađuje Programsko vijeće.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisano je da se sredstva za rad Akademije osiguravaju u državnom proračunu Republike Hrvatske, ali da Akademija može stjecati sredstva izdavanjem publikacija, organiziranjem edukacijskih djelatnosti te iz drugih izvora u skladu sa zakonom.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisano je da su dekani pravnih fakulteta i radničko vijeće Akademije dužni imenovati članove Upravnog vijeća iz članka 9. stavka 3. ovog Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisano je da ravnatelj Akademije imenovan sukladno odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15) i čiji je mandat u tijeku nastavlja obavljati dužnost do isteka mandata.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisani su rokovi za donošenje statuta Pravosudne akademije, kao i pravila i odluke koja je dužno donijeti Upravno vijeće te pravila koja je dužno donijeti Programsko vijeće.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisan je rok u kojem će Upravno vijeće imenovati članove Programskoga vijeća sukladno odredbama ovog Zakona te prestanak mandata članova Programskog vijeća imenovanih prema odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15).

Uz članak 43.

Ovim člankom propisan je rok u kojem će Upravno vijeće imenovati članove i tajnika Povjerenstva za polaganje završnog ispita te njihove zamjenike, kao i prestanak mandata Povjerenstva za polaganje završnog ispita i Povjerenstva za provedbu natječaja za upis u Državnu školu za pravosudne dužnosnike, imenovanih prema odredbama Zakona o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15).

Uz članak 44.

Ovim člankom omogućen je izbor osobama koje su na dan stupanja na snagu ovog Zakona raspoređene na radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima, a koje nemaju položen završni ispit u Školi sukladno Zakonu o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, broj 153/09, 127/10, 82/15) između pohađanja Škole i polaganja završnog ispita sukladno odredbama ovog Zakona. Međutim, navedene osobe nisu u obvezi ni pohađati Školu niti pristupiti polaganju završnog ispita jer položen završni ispit u Školi nije propisan kao uvjet za raspored na savjetničko mjesto. Troškove prvog polaganja završnog ispita za navedene osobe snosi Akademija.

Uz članak 45.

Ovim člankom omogućava se da se programi stručnog usavršavanja i druge aktivnosti u tijeku provedu i dovrše sukladno Zakonu o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15).

Uz članak 46.

Ovim člankom propisuje se da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09, 127/10 i 82/15).

Uz članak 47.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga zakona o Pravosudnoj akademiji
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	<p>Zakon o Pravosudnoj akademiji (Narodne novine, br. 153/09) donesen je 2009., a stupio je na snagu 1. siječnja 2010. Nakon toga je mijenjan 2010. i 2015. Ovim se Zakonom ustanovljava Pravosudna akademija i uređuje njezino ustrojstvo, tijela upravljanja, djelatnost, sredstva za rad, kao i način, vrste i trajanje stručnog usavršavanja vježbenika i savjetnika u pravosudnim tijelima te drugih službenika iz područja pravosuđa, kandidata za pravosudne dužnosnike i pravosudnih dužnosnika. S obzirom da su se postojeći mehanizmi definiranja i provedbe ciljane edukacije pravosudnih dužnosnika i službenika u pravosudnim tijelima, postojeće ustrojstvo i djelokrug rada Pravosudne akademije te sustav ulaska u pravosudnu dužnost, kao i sve dosadašnje djelomične reforme reguliranja ovih područja pokazale nedostatnima pristupilo se izradi novog Zakona o Pravosudnoj akademiji. S ciljem redefiniranja značaja i uloge Državne škole za pravosudne dužnosnike, a naročito sustava polaganja završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike te u širem smislu redefiniranja sustava ulaska kandidata u pravosudni sustav predlaže se propisati obvezu pohađanja Škole i polaganja završnog ispita za sve osobe primljene na neodređeno vrijeme na mjesto savjetnika u pravosudna tijela u trajanju od godine dana. Savjetnicima zatečenim u pravosudnim tijelima na dan stupanja na snagu ovog Zakona omogućava se izbor između pohađanja Škole i polaganja završnog ispita. Pri planiranju programa za stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika predlaže se voditi računa o individualnim potrebama pravosudnih dužnosnika, potrebama sustava i većoj zastupljenosti različitih grana prava te uz edukacije iz pravnih područja omogućiti i razvijanje i jačanje potrebnih vještina. Predloženo je unapređenje i nadogradnja sustava kontinuiranog stručnog usavršavanja pravosudnih dužnosnika i službenika iz područja pravosuđa te proširenje djelatnosti stručnog usavršavanja na druge ciljane skupine polaznika, uključujući i druge sudionike u postupcima pred pravosudnim tijelima u Republici Hrvatskoj, a čime je Akademiji dana šira mogućnost stjecanja vlastitih prihoda. Predložene su i promjene u unutarnjoj strukturi vođenja i funkcioniranja Pravosudne akademije na način da se predlaže smanjiti broj članova Upravnog vijeća i povećati broj članova Programskog vijeća, s ciljem učinkovitijeg načina donošenja odluka te kreiranja što kvalitetnijih programa, sve sukladno Zakonu o ustanovama i drugim propisima. Posebna pozornost posvećena je</p>

	sprječavanju mogućih sukoba interesa kroz članstvo u različitim tijelima Akademije pa je predložena ograničena mogućnost istovremenog obnašanja funkcija člana različitih tijela Akademije.
Datum dokumenta	12.12.2018.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Nacrt prijedloga zakona
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o Pravosudnoj akademiji
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	31.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja 09.11.-09.12.2018.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o Prvosudnoj akademiji

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Saša Žebić PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI Kao prvo izrazio bih žaljenje što i ovim zakonom zakonotvorci uništavaju najranjiviju i najpotplaćeniju skupinu u pravosuđu, sudske savjetnike, a pogotovo one sa više godina staža (mislim na 15 g. i više). Ja sam savjetnik od 2004. i imao sam uvjete za suca još 2006. da bih 2019. mogao izgubiti posao ako ne položim završni ispit. Kako je moguće da državi službenik izgubi posao ako ne položi za dužnosnika? Nadalje, savjetnici sa 15-ak godina staža već godinama imaju svoje referade i samostalno rješavaju predmete, a sad će nam kao dodijeliti mentora, nakon svih ovih godina!!! Ovaj državna škola izgleda kao škola za vježbenike, te je potpuno nepotrebna savjetnicama koji dugi niz godina samostalno rade, a kamoli da bude obvezna. Također i završni ispit je totalni nonsens jer je to u biti "mini pravosudni" gdje se ne stječu nikakva nova znanja i vještine, a da ne govorim o načinu bodovanja i razlikama između dosadašnjeg građanskog i kaznenog ispita. Sve u svemu katastrofalan zakon, s nesagledivim posljedicama na status sadašnjih sudskih savjetnika.</p>	<p>Ne prihvaća se Nacrtom prijedloga Zakona o Prvosudnoj akademiji nije predviđeno da će savjetnik u sudu izgubiti posao ako ne položi završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike. U Prijelaznim i završnim odredbama člankom 44. propisano je da osobe koje su na dan stupanja na snagu ovog Zakona raspoređene na radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima, a koje nemaju položen završni ispit u Školi sukladno važećem Zakonu, mogu pohađati Školu ili pristupiti polaganju završnog ispita sukladno odredbama ovog Zakona o Prvosudnoj akademiji. Dakle, osobe koje već rade kao savjetnici mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status.</p>
<p>Animira Šimundić PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI Poštovani, Ovim putem dolje navedene potpisnice ukazuju na propuste počinjene prilikom donošenja nacrtu Zakona o pravosudnoj akademiji (u daljnjem tekstu: Zakon), smatrajući da se predloženim odredbama još jednom pokušava (naime, od 2010. ovo je četvrta inačica ovog Zakona) na neprikladan, površan i krajnje nedosljedan, gotovo apsurdan način urediti pitanje specijalizacije i usavršavanja pravosudnog kadra, a koji način očekivano rezultira ponovnim kršenjem stečenih prava i legitimnih očekivanja osoba koje su završile izvornu Državnu školu za pravosudne dužnosnike (u daljnjem tekstu: "Državna škola"), a da se pritom baš ni na jedan način ne unapređuje ideja iste. Imajući u vidu brojnost izmjena navedenog paketa zakona koji reguliraju područje pravosuđa, pa tako i Državne škole, te s druge strane iznimnu važnosti područja koje osigurava stabilnost i funkcioniranje društva i države u cjelini, zaprepašćuje neozbiljnost i nemar kojim se pristupa navedenom problemu, a koja se prvenstveno iskazuje u</p>	<p>Ne prihvaća se Primjedba se u bitnome odnosi na uvjete za imenovanje pravosudnih dužnosnika u prvostupanjskim sudovima i općinskim državnim odvjetništvima, što nije predmet Zakona o Prvosudnoj akademiji, nego Zakona o državnom sudbenom vijeću i Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću kojima su propisani uvjeti za imenovanje, a koji nikad nisu bili predmet ovog Zakona. U nacrtu prijedloga ovog Zakona ne dira se u</p>

eksponencijalnom rastu kategorija osoba čija se prava takvim izmjena povređuju i krše. Ukoliko se, pak, takvom rješavanju problema pristupa svjesno i hotimice, bilo bi zanimljivo čuti razloge za takvo razmišljanje. Izvorna ideja Državne škole je bila da se pravosudnom sustavu osigura specijalizirani i transparentni kadar, a sve sukladno preporuci Vijeća Europe broj R (94) Vijeća Ministara državama članicama o neovisnosti, učinkovitosti i ulozi sudaca od 13. listopada 1994., kojima su države članice bile dužne utvrditi objektivne i transparentne kriterije za imenovanje pravosudnih dužnosnika te osigurati odgovarajuću obuku kandidata za pravosudne dužnosnike prije njihovog imenovanja radi povećanja njihove neovisnosti, profesionalnosti i odgovornosti. Ovdje potpisnice su bile polaznice II. generacije Državne škole izvornog sustava, čija specifičnost se odražavala u tome da se jedino i isključivo budući sudački/državnoodvjetnički kadar mogao popunjavati iz redova kandidata koji udovoljava iznimno strogim kriterijima, koji su najprije prošli psihološku provjeru, nakon čega su se regrutirali u opsežnom i zahtjevnom postupku upisa u Državnu školu koja je primala i bila dostupna malom broju kandidata, sukladno procjeni slobodnih radnih mjesta. Iščitavanjem odredbi najnovijeg prijedloga Zakona proizlazi da zakonodavac ovakvim izmjenama nije otklonio dosadašnje kontraverze instituta Državne škole uvedene Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj akademiji iz 2015. godine. Analizirajući odredbe čl. 21. i čl. 28. ovog prijedloga Zakona predlaže se da će obvezni polaznici Državne škole biti sve osobe - savjetnici u pravosudnom tijelu koji su primljeni u državnu službu na neodređeno, dok osobe koje nisu pohađale Državnu školu, a koje imaju nakon položenog pravosudnog ispita četiri godine radnog staža, mogu pristupiti polaganju završnog ispita u Državnoj školi. Postavlja se pitanje iz kojeg razloga se savjetnici primljeni na neodređeno koji imaju obvezu proći inicijalno obrazovanje da bi uopće stekli pravo na polaganje završnog ispita, predviđenim zakonskim izmjenama stavljaju u nepovoljniji položaj u odnosu na drugu kategoriju kandidata?! Upravo se drugoj kategoriji kandidata koji nisu savjetnici u pravosudnim tijelima ovim izmjenama pogoduje jer se oni ni kroz praktičan rad, ni kroz pripremu u vidu inicijalnog obrazovanja u Državnoj školi nisu osposobljavali za pravosudnu dužnost koja je specifična, a omogućeno im je polaganje završnog ispita osnovom četverogodišnjeg radnog staža na pravnim poslovima (ma što to bilo), što nikako ne može biti ekvivalent stručnom znanju i vještinama koje steknu savjetnici. Dakle, četverogodišnje radno iskustvo na "pravnim poslovima", te bodovi na završnom ispitu su ovoj kategoriji kandidata ulaznica u pravosuđe, a da nikada nisu riješili ni jedan predmet. Ovo znači da će jedan dio budućeg sudačkog/državnoodvjetničkog kadra nakon imenovanja biti na razini vježbenika ili savjetnika-početnika, što je apsurd jer se postavlja pitanje čemu onda Državna škola!? Istodobno će pojedini savjetnici koji imaju dugogodišnje iskustvo i po svim kriterijima su na razini suca/zamjenika zbog učestalih izmjena Zakona o pravosudnoj akademiji i nedovoljnog broja bodova na završnoj ocjeni uslijed nepravičnog izjednačavanja sa novim sustavima biti trajno onemogućeni da to ikada postanu!? Stoga navodimo dva primjera radi usporedbe tretmana ove dvije kategorije kandidata: 1. situacija – savjetnik na neodređeno u pravosudnom tijelu kao obvezni polaznik Državne škole, se obrazuje u Državnoj školi, te stručno i teoretski usavrši zanat, pa tek nakon godinu dana "školovanja" može izići na ispit, na kojem ostvari primjerice 235 bodova. 2. situacija – pravnik, fiktivno prijavljen (što nije nepoznanica u našem društvu) u XY j.d.o.o., "odradi" 4 godine staža nakon pravosudnog ispita u navedenom društvu, pristupi završnom ispitu i ostvari 290 bodova. Pri raspisivanju natječaja za dužnosničko mjesto, iako navedeni pravnik nikada nije bio u sustavu, niti vidio državnoodvjetnički ili sudski spis imat će prednost pred osobom koja je cijelo vrijeme u sustavu i kao takva daleko sposobnija i vrednija sustavu. Čija se prava i legitimna očekivanja u ovom slučaju krše? Prvotna ideja Državne škole (od 2010. do 2015.) je bila jedina u duhu navedene Preporuke i pravosudne reforme na koju se Republika Hrvatska obvezala radi usklađivanja pravosuđa s pravnim stečevinama Europske unije, te je kao takva svima pod jednakim uvjetima omogućavala pristup dužnosničkim mjestima. Iz navedenog je vidljiva neozbiljnost ovdje predloženog zakona, kao i nesuglasnost istog s Ustavom Republike Hrvatske. Stoga se postavlja pitanje na koji način je osigurana obuka pravnika iz čl. 28. predloženog zakona, odnosno izvršeno kvalitativno izjednačavanje poznavanje pravosudne materije i stručni vještina s postojećim savjetnicima? Gdje je u ovom prijedlogu nestala obveza za sve kandidate da moraju provesti na sudu ili državnom

stečena prava savjetnika u pravosudnim tijelima koji su pohađali i završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Cilj odredbe članka 21. Nacrta prijedloga ovog Zakona, koji propisuje obvezu pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike savjetnicima u pravosudnim tijelima koji su u državnu službu primljeni na neodređeno vrijeme, je pružanje dodatne mogućnosti edukacije te stjecanja znanja i vještina radi olakšavanja i povećanja kvalitete rada.

Nadalje, odredbom članka 28. Nacrta, koja je sadržana i u važećem Zakonu, namjerava se omogućiti pristup dužnosničkim mjestima i pravnicima izvan pravosudnih tijela.

<p>odvjetništvu najmanje dvije godine da bi mogli biti imenovani na sudačku dužnost ili na dužnost zamjenika općinskog državnog odvjetnika, a u smislu ranijih odredbi Zakona o državnom odvjetništvu i Zakona o državnom sudbenom vijeću? Postavlja se pitanje što zakonodavac želi postići ovakvim izmjenama i je li uopće nužno taj institut mijenjati, odnosno je li uopće svrhovito takvo njegovo postojanje, koje u ovom obliku unosi potpunu pomutnju u sustav kadroviranja pravosudnih dužnosnika. Tim više što svaka izmjena Zakona dovodi u nepovoljniji položaj one koje su po prethodnom sustavu ostvarili pravo na pravosudnu dužnost, s posebnim naglaskom na potpisnice koje su Državnu školu završile prema prvotno utvrđenim, najstrožim kriterijima. Načelo pravne izvjesnosti traži da su zakonske i pravne posljedice izvjesne za adresate pravne norme i da su primjerene njihovim legitimnim očekivanjima u neposrednoj primjeni zakona, odnosno da zakon bude jasan i precizan kako bi se spriječila svaka arbitrarnost i neizvjesnost pravne norme u pogledu krajnjeg učinka zakonskih odredbi koje se na njih primjenjuju. Očigledno da predloženi izmjene Zakona ne udovoljavaju tom zahtjevu, jer nije prikladna za postizanje legitimnog cilja niti je u ravnoteži s našim stečenim pravima, a osim toga dovodi u pitanje kriterij profesionalnosti i stručnosti pravosudnog kadra. Učestalim izmjenama instituta Državne škole učinio se odmak od europskih standarda, te se stvorila višestruka nejednakost između niza kandidata koji su od 2010 do 2018. po različitim kriterijima stekli potvrdu o završenoj Državnoj školi. S poštovanjem, Snježana Juroš, Animira Šimundić i Tea Ukić</p>	
<p>Miranda Marušić PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Mijenja se ovaj zakon po već četvrti put u 9 godina , a svakom promjenom onemogućava savjetnike u napredovanju i pokazuje kako riješeni predmeti , potvrđene odluke i iskustvo stečeno na ovom radnom mjestu vrijede puno manje od završnog ispita - novoizmišljene kategorije ispita .</p>	<p>Ne prihvaća se Uvjeti za imenovanje sudaca nisu regulirani ovim Zakonom nego Zakonom o Državnom sudbenom vijeću.</p>
<p>Nikolina Primorac PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Navodite da smo prema preporukama Vijeća Europe bili dužni utvrditi objektivne i transparentne kriterije za imenovanje pravosudnih dužnosnika zbog čega ste izradili "Stratešku studiju" i osnovali Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Da ste zaista izradili tzv. "Stratešku" studiju, Zakon se ne bi mijenjao tri puta od 2009. i ne bi svako malo mijenjali položaj sudskih savjetnika (sad uvodimo Državnu školu, pa prijemni za Školu, pa polaznici Škole će biti viši sudski savjetnici, pa sad ipak neće, pa sad dajemo mogućnost "starim savjetnicima" polaganje završnog ispita, pa sad imamo razne kandidate s raznim bodovima, pa ćemo ukinuti Školu, pa nećemo...., pa si sami propisujete obvezu održavanja ispita dva puta godišnje, pa nakon par mjeseci vidite da nema kandidata....da bi sada postali svjesni da Državna škola više nema smisla jer polaznika NEMA, pa hajdemo sada propisati zakonsku obvezu da svi savjetnici postanu polaznici Škole). Ne znam tko su članovi radne skupine ali definitivno isti, prilikom pisanja ovoga Prijedloga Zakona, nisu imali na umu da ovim Zakonom određuju ne samo profesionalnu, već i osobnu sudbinu sudskih savjetnika koji imaju više od petnaest pa i dvadeset godina radnoga staža. Ako je zaista cilj jednog dijela ovoga Zakona stvoriti stručni pravosudni kadar, onda bi se njegovom donošenju trebalo pristupiti puno ozbiljnije, a pri tome mislim na sagledavanje posljedica Zakona na status sudskih savjetnika koje će svakako utjecati na stanje pravosuđa u budućnosti. Naime, ako se propisuje obveza svim savjetnicima polaganja završnog ispita, ostaje nejasno u kojem su roku to dužni učiniti, što će biti s njima ako ne žele ići na ispit, da li će u tome slučaju ostati bez posla, što je s onima koji su na završnom ispitu već dva puta pali a propisano je da ga više ne mogu polagati....Ako već donosite Prijedlog Zakona, onda bi bilo pošteno jasno i glasno odrediti sva pravila igre, rokove, posljedice i td, a ne opet ostavljati nedoumice pa redom mijenjati sve srodne zakone (o sudovima, DSV-u, državnom odvjetništvu) jer se na vrijeme nije uzelo u obzir kako će ove izmjene djelovati na postojeće propise, a posebno na</p>	<p>Ne prihvaća se Nacrtom se ne propisuje obveza polaganja završnog ispita svim savjetnicima. Obveza se propisuje savjetnicima koji ulaze u sustav na neodređeno vrijeme nakon stupanja na snagu ovog Zakona, i to u svrhu osiguranja dodatne edukacije i dobivanja što kvalitetnijeg kadra u pravosuđu. Savjetnici koji su već u sustavu imaju pravo birati hoće li pohađati školu ili polagati završni ispit kako bi dobili istu priliku kao i savjetnici koji u sustav budu primljeni nakon stupanja na snagu ovog Zakona, ali ako to ne žele, ne moraju se odlučiti niti za jednu od ovih ponuđenih opcija. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status. Ograničenje mogućnosti da se najviše dva</p>

<p>stečena prava. Da li ste uopće svjesni koliko već sada u sustavu imate raznih kandidata s položenim ispitom po raznim pravilima, a sve zbog vaše šume propisa i neozbiljnosti rada. Da li ste svjesni da tim vašim neozbiljnim radom kadrovirate hrvatsko pravosuđe? Da li ste donoseći ovaj Prijedlog Zakona imali na umu da time kršite određene odredbe Ustava RH, a posebno odredbe o stečenim pravima ili je jedini cilj istoga bio pod svaku cijenu zadržati Državnu školu za koju vidim da ste već unaprijed predvidjeli i financijska sredstva u 2019. dok sudski savjetnici već godinama mole za poboljšanje svog položaja u sustavu?</p>	<p>puta može pokušati položiti završni ispit sadržano je i u važećem Zakonu, a svrha mu je isključivo najboljim kandidatima omogućiti da postanu pravosudni dužnosnici.</p>
<p>Dario Badovinac PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI U ocjeni stanja i osnovnih pitanja koja se trebaju urediti Nacrtom Zakona o pravosudnoj akademiji ističe se, među ostalim, kako su sukladno preporuci Vijeća Europe broj R (94) Vijeća Ministara država članicama o neovisnosti, učinkovitosti i ulozi sudaca od 13. listopada 1994. g., bile dužne utvrditi objektivne i transparentne kriterije za imenovanje pravosudnih dužnosnika te osigurati odgovarajuću obuku kandidata za pravosudne dužnosnike prije njihovog imenovanja radi povećanja njihove neovisnosti, profesionalnosti i odgovornosti. Uvažavajući navedenu preporuku Ministarstvo pravosuđa izradilo je Stratešku studiju za izradu jedinstvenih, objektivnih i transparentnih kriterija za ulazak u sudačku i državnoodvjetničku profesiju i osnivanje Državne škole za pravosudne dužnosnike (dalje u tekstu: Škola) koju je Vlada Republike Hrvatske prihvatila Zaključkom od 19. prosinca 2008. S obzirom na navedenu preporuku, kao i preporuke misije neovisnih stručnjaka Europske unije, Pravosudnu akademiju kao specijaliziranu ustanovu za početno usavršavanje i osposobljavanje kandidata za pravosudne dužnosnike, ali i stručno usavršavanje vježbenika, savjetnika i pravosudnih dužnosnike. Ovakav sustav imenovanja sudaca nakon završene Škole nije neka revolucionarna novost u našem pravnom sustavu, već je to preuzeti francuski model imenovanja sudaca nakon završene Državne škole za pravosudne dužnosnike, odnosno kako se u Francuskoj naziva Ecole Nationale de la Magistrature (dalje u tekstu: ENM). Međutim, ono što svakako jest revolucionarno je što je u hrvatskom pravnom sustavu stvoren frankenštajnovski hibrid iliti teška nakarada za koju sam mišljenja da nije stvorena niti u jednoj drugoj državi članici Europske Unije (za države izvan EU ne mogu jamčiti), a to je da za razliku od francuskog sustava nakon završetka Pravnog fakulteta, odrađivanja pripravničkog staža uz polaganje pravosudnog ispita (koji usput budi rečeno čini po broju ispita gotovo polovicu Pravnog fakulteta) još nakon toga treba upisivati Školu, pohađati ju i polagati završni ispit. Naime, u francuskom sustavu se nakon završenog Pravnog fakulteta upisuje Škola, ali ne i nužno da bi se postalo sucem. Također je značajno istaknuti kako u Francuskoj nije nužno dabi se postalo sucem diploma Pravnog fakulteta (posbice ne u grani upravnog sudovanja) već je moguće da npr. diplomirani ekonomist ili inženjer postane sudac, pa zato Škola utoliko više dobiva na značaju. Koliko me sjećanje služi u RH, osim pravnika neka druga struka nije zastupljena na dužnosti suca, a to sukladno pozitivno-pravnim propisima niti nije moguće. U Francuskoj kada se uđe u ENM polaznikovo mjesto u pravosuđu je gotovo sigurno, no opet kako je naglašeno u Francuskoj osoba ne mora završiti Pravni fakultet da bi bila primljena u ENM, pa je logično da budući francuski suci moraju steći barem temeljna pravna znanja i vještine. Za razliku od toga u RH je prije uvođenja Škole postojao sustav koji je bio primjereniji za stjecanje znanja i vještina potrebnih za ono što je potrebno da bi se nekoga imenovalo za suca. Pravni fakultet u trajanju od minimalno pet godina, nakon čega se, uz puno sreće, diplomiranog pravnik/magistra prava prima na vježbeničku praksu, a potom i na radno mjesto sudskog savjetnika. E sad sudskosavjetnički rad se u ovakvoj konstelaciji propisa i prakse uopće ne uzima ili se minimalno uzima u obzir. Takav rad na konkretnim predmetima pod nadzorom suca mentora je puno više nego što se može steći u Školi radeći na hipotetskim slučajevima iz prakse. Na navedeno se isticalo već i ranije no nije bilo sluha, a za pretpostaviti je kako je to iz razloga što su povučena sredstva iz Europskih fondova za osnivanje Škole, pa ukoliko bi se ista "ugasila" ta bi se sredstva morala vratiti ili se varam. Uz navedeno treba naglasiti kako se za osobe koje su stekle uvjete za suca u vrijeme kada još Škola nije bila niti planirana u hrvatskom pravnom sustavu, odnosno kada je</p>	<p>Ne prihvaća se Prijedlog se odnosi na uvjete za imenovanje sudaca te stoga nije predmet ovog Zakona, već Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Savjetnici koji već rade u sustavu, a žele postati suci, moraju ispunjavati za to zakonom propisane uvjete, a oni koji to ne žele mogu nastaviti rad kao savjetnici bez obveze vezane za Državnu školu za pravosudne dužnosnike i polaganje završnog ispita.</p>

<p>za uvjete za suca bilo dovoljno završetak Pravnog fakulteta i nakon odrađenog pripravničkog staža polaganje pravosudnog ispita, ovakav sustav može ukazivati na nepoštivanja načela legitimnog očekivanja, a moguće i na diskriminaciju temeljem obrazovanja te dobi. Slijedom svega navedenog, mišljenja sam kako bi trebalo diplomiranim pravnicima/magistrima prava s više godina radnog iskustva (recimo četiri i više godina) nakon položenog pravosudnog ispita omogućiti, a posebice onima koji su zatečeni na radnom mjestu sudskog savjetnika ili imaju više godina sudskosavjetničkog staža imenovanje za suca bez pohađanja Škole, odnosno bez polaganja završnog ispita u Školi.</p>	
<p>Dijana Mandić PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Potrebno je dodatno obrazložiti svrhu odredbe kojima se savjetnicima u pravosudnim tijelima nameće obveza pohađanja Državne škole. Naime, obzirom je čl. 20.st.2 navedeno da se u Školi stječu znanja i vještine za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje dužnosti suca.....odnosno zamjenika državnog odvjetnika, nejasno je zašto se savjetnicima stavlja u obvezu pohađanje Škole ako im nije istodobno omogućeno i da nakon polaganja tog završnog ispita budu imenovani na dužnost suca odnosno zamjenika državnog odvjetnika. Ukoliko je svrha odredbe osigurati znanja i vještine u korelaciji s specijalizacijom savjetnika sukladno odgovarajućim odredbama Zakona o sudovima (NN 33/15, 67/18) konkretno čl. 109 te čl. 110 (NN 67/18) koji govori o ovlastima savjetnika u određenim sudskim postupcima, utoliko smatram da bi takvo stručno usavršavanje svakako trebalo propisati kao obvezno no isto bi trebalo organizirati neovisno i odvojeno od Državne škole koja je u naravi opcija i pravo za one koje žele postati suci/zamjenici državnih odvjetnika a nikako obveza za radno mjesto savjetnika.</p>	<p>Ne prihvaća se Obveza pohađanja Državne škole za savjetnike u pravosudnim tijelima, koji su u državnu službu primljeni na neodređeno vrijeme iz članka 21. Nacrta prijedloga Zakona, predstavlja benefit jer im omogućava dodatnu edukaciju, usavršavanje te stjecanje znanja i vještina za rad kako savjetnika, tako i sudaca i zamjenika državnih odvjetnika.</p>
<p>Dubravka Kraljić PRIJEDLOG ZAKONA O PRAVOSUDNOJ AKADEMIJI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Kao sudski savjetnik sa 14 godina savjetničkog staža smatram da je koncept Državne škole ideja koja je dobra eventualno za kolege koji tek ulaze u pravosudni sustav, koji su dakle na početku svog profesionalnog puta u pravosuđu, pri čemu je dobro da steknu dodatna znanja i vještine specifične za sudačku dužnost. Ovo je očigledno i temeljna zamisao Škole, kako to i stoji u točki II. Obrazloženja prijedloga ovog Zakona, gdje se izrijeком navodi da je Pravosudna akademija „specijalizirana ustanova za početno usavršavanje i osposobljavanje kandidata za pravosudne dužnosnike“. Problem je u tome što sustav imenovanja sudaca (čiji je dio i ovaj Zakon koji regulira temeljni uvjet za imenovanje sudaca prvostupanijskih sudova) uopće ne uzima u obzir činjenicu da u pravosudnom sustavu postoje savjetnici koji su kroz dugi niz godina rada stekli toliko stručnog iskustva i kvaliteta u radu da se svako daljnje pohađanje škola i polaganje ispita tog tipa čini suvišnim i nepotrebnim, jer je općepoznata činjenica koja vrijedi za svaku struku, pa tako i ovu, da je praksa najbolja škola. Unatoč tome, sustav imenovanja sudaca tu činjenicu stečenog radnog iskustva ne vrednuje ni na koji način, već bilo kakvo radno iskustvo ostaje formalno apsolutno zanemareno. Što se tiče navoda obrazloženja Prijedloga zakona kako je bilo potrebno uvesti objektivne kriterije prilikom imenovanja sudaca što se eventualno može koristiti kao opravdanje za uvođenje bodovanja znanja na ispitu, valja istaknuti da za kandidate za suca koji su dužni završiti Državnu školu (za razliku od sudaca čije se ocjene mogu mijenjati prilikom konkuriranja za drugu sudačku dužnost) jednom ostvareni bodovi ostaju „vječna i nepromjenjiva kategorija“ koja savjetnike determinira do kraja karijere s obzirom da ispitu nije moguće ponovo pristupiti kako bi se eventualno ostvario veći broj bodova. Osim toga, posljednjom izmjenom Zakona o DSV smanjen je i broj bodova koji DSV daje kandidatima na razgovoru, čime se smanjuje mogućnost kandidatima s nešto manjim brojem bodova da „nadoknade“ eventualnu razliku i još više daje na važnosti bodovima na završnom ispitu, što na neki način ima retroaktivan učinak jer isti kandidatima prilikom polaganja ispita na prvom roku (kada su vrijedile</p>	<p>Ne prihvaća se U bitnome se primjedba odnosi na uvjete za imenovanje sudaca koji su predmet Zakona o Državnom sudbenom vijeću, a ne ovoga Zakona. Način polaganja završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike od uvođenja 2015. jedinstveno je reguliran važećim Zakonom o Pravosudnoj akademiji i njegovim podzakonskim propisima te u navedenom smislu niti jedna generacija pristupnika nije bila u drugačijem položaju.</p>

odredbe po kojima je na razgovoru bilo moguće ostvariti 30 bodova) nije bio poznat. Osim toga općenito je zapažanje (a vrlo lako ga je potvrditi uvidom u podatke same Pravosudne akademije) da su dosadašnji rezultati završnog ispita (do sada održana tri roka po sistemu bez pohađanja škole) pokazali da su na prvom ispitnom roku kandidati ostvarili najslabije bodove (gledano po rokovima u apsolutnim brojevima, a i u postotku od ukupnog broja kandidata koji su izašli na pojedini rok), dok su na sljedećim rokovima (a što je za očekivati i za buduće rokove) kandidati ostvarivali znatno bolje bodove, što se može objasniti jednostavnom činjenicom da kandidati na prvom roku nisu imali dovoljne informacije o načinu polaganja pismenog i apsolutno nikakve informacije o načinu polaganja usmenog dijela ispita (koji se naposljetku sveo na puko teoretsko ispitivanje, o čemu su kandidati dobili informaciju tek prvog dana usmenog ispitivanja na prvom ispitnom roku). Stoga kandidati na prvom roku nisu imali jednake mogućnosti za adekvatnu pripremu ispita kao kandidati na kasnijim rokovima kojima je, s obzirom na iskustva kandidata s prvog roka, u potpunosti bio poznat način provođenja ispita kao i ispitna pitanja te su tako imali sve preduvjete za adekvatnu i kvalitetnu pripremu ispita. Time su faktički kandidati koji su ispit polagali na kasnijim rokovima (a i na budućim) dovedeni u povoljniju poziciju, a ironija je da se mahom radi o mladim savjetnicima koji na prvi rok nisu ni mogli izaći jer za to još nisu imali ispunjen uvjet propisanih godina staža. Stoga se pojavljuje situacija da mlađi savjetnici koji su kasnije pristupili ispitu ostvaruju veći broj bodova što ih, po sadašnjem sustavu imenovanja, stavlja u povoljniji položaj prilikom izbora sudaca, iako stariji savjetnici imaju mnogo više staža i radnog iskustva. S druge strane, godine pravosudnog radnog staža i kvaliteta dosadašnjeg rada formalno prilikom izbora sudaca ostaju apsolutno zanemareni, a upravo su to (po mišljenju kako stručne, tako i šire javnosti) najvažniji faktori koji upućuju na nečiju sposobnost i spremnost za samostalno i kvalitetno obnašanje sudačke dužnosti, a ne puko teoretsko znanje (koje uostalom samo po sebi nije garancija kvalitetnog obavljanja posla u praksi) s minimalnim brojem godina staža. Stoga, ukoliko se zadrži postojeći sustav imenovanja sudaca, dešavat će se (i već se dešavaju) situacije da će savjetnici s malim brojem godina staža, a nešto većim brojem bodova na završnom ispitu biti imenovani na sudačka mjesta prije savjetnika s dugogodišnjim stažem, radnim iskustvom i već iskazanom kvalitetom rada, što je apsolutno neprihvatljivo i nepravedno, a time se pravosudnom sustavu niti ne osigurava najkvalitetniji sudački kadar. U takvoj više nego apsurdnoj situaciji osobe s najmanje staža „preskaču“ savjetnike s mnogo više godina kvalitetnog staža (deset, petnaest godina) i nemjerljivo više iskustva i postaju suci koji će im kao mentori potpisivati odluke(!), iako su možda i sami ti budući suci učili posao od svojih starijih kolega savjetnika kojima će sada postati mentori. To je nerealna i neodrživa situacija koja ne ide u korist nikome, niti gledano s aspekta pojedinaca koje se na taj način potpuno nezasluženo degradira i demotivira s obzirom da se obezvrjeđuje svaki dosadašnji rad i time zapravo šalje poruka svima da nije bitno ulagati trud u kvalitetan rad na sudu za koji se kasnije konkuriira za suca jer je bitno samo položiti ispit s dobrim bodovima, a s druge strane nije dobro niti za sustav jer time nikako ne dobiva najkvalitetniji kadar, koji u sustavu zapravo postoji i već radi kao gotovi stručnjaci (za razliku od još nedovoljno iskusnih kolega koji svoje potrebno radno iskustvo tek trebaju steći). Ovakav sustav imenovanja stručna, a i šira društvena zajednica u kojoj živim i radim komentira s nepodijeljenim neodobravanjem i štoviše zgražanjem, a svakako javnosti ne daje dobru sliku sustav koji nije u stanju unutar sebe prepoznati najbolje kandidate koji u sustavu ionako već postoje i rade, samo treba osigurati najbolji i najrealniji način selekcije. Ukoliko se nastavi ovakva praksa imenovanja temeljena isključivo na bodovima sa završnog ispita (čemu u prilog idu i posljednje izmjene Zakona o DSV), sustav će iz imenovanja potpuno isključiti starije savjetnike koji su ispit polagali na prvom roku i ostvarili manje bodove, za što se iskreno nadamo da će, i to što prije na korist svih nas i sustava u cjelini, biti prepoznato i da će se i za taj problem naći rješenje. Za to je, naravno, potrebna izmjena zakona koji regulira uvjete imenovanja sudaca, no kako su ove okolnosti ostvarenja većih bodova kandidata na kasnijim rokovima završnog ispita i imenovanje kandidata isključivo temeljeno na tim bodovima neovisno o dužini i kvaliteti staža uočene nakon prethodno provedenog savjetovanja s javnošću o izmjenama Zakona o DSV, ovom prilikom apeliram na nadležne da sagledaju učinke dosadašnjeg sustava i što prije poduzmu korake za sprječavanje daljnje kadrovske erozije pravosudnog sustava.

<p>Dijana Mandić II. DJELATNOST AKADEMIJE, Članak 4. Ako se pod čl.4.st.4. ne misli i na provođenje teorijskog stručnog usavršavanja vježbenika za polaganje pravosudnog ispita (a koji nisu sudionici u postupcima pred pravosudnim tijelima) predlaže se i dodati st 5. (st.5 postaje st.6) - organiziranje i provođenje teorijskog stručnog usavršavanja vježbenika Trenutno je ova obveza propisana još uvijek važećim Zakonom o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu (NN 84/08, 75/09) kao i u Prijedlogu zakona o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu te se predlaže da se radi jasnoće uloge koju obavlja Pravosudna akademija ne izbací iz odredaba ovog Zakona odnosno da se jasno navede .</p>	<p>Djelomično se prihvaća Odredba članka 4. podstavka 3. Nacrta kojom je kao djelatnost Akademije propisano provođenje stručnog usavršavanja službenika iz područja pravosuđa dopunjena je posebnim isticanjem stručnog usavršavanja vježbenika i savjetnika u pravosudnim tijelima.</p>
<p>Dijana Mandić III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE, Članak 8. Čl.8.st.4. Ovim se u neravnopravan položaj stavljaju članovi Upravnog vijeća koji se biraju na mandat od 4 godine koji takvim zakonskim rješenjem nemaju ista prava što je u suprotnosti s čl. 164.st(4) Zakona o radu "Član organa iz stavka 1. ovoga članka imenovan na način propisan stavkom 2., odnosno izabran na način propisan stavkom 3. ovoga članka, ima isti pravni položaj kao i drugi imenovani članovi toga organa". Obzirom ovakvim rješenjem proizlazi da u slučaju spriječenosti članova UV-a iz st3. isti ne mogu ovlastiti drugu osobu da sudjeluju u radu UV-a s pravom glasa isti se stavljaju u nepovoljniji položaj.</p>	<p>Ne prihvaća se Stalni članovi Upravnog vijeća u sastav ovog tijela ulaze po položaju i funkciji koju obavljaju, a s obzirom na zahtjevnost navedenih funkcija i potrebu osiguranja redovnog rada Upravnog vijeća nužno je propisati mogućnost davanja ovlasti za sudjelovanje u radu ovog tijela u slučaju odsutnosti ili spriječenosti. Nadalje, člankom 9. Nacrta propisano da članove Upravnog vijeća iz reda sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti imenuju dekani, a iz reda zaposlenika Akademije radničko vijeće, što ih ne sprječava da sukladno drugim propisima imenuju i njihove zamjenike.</p>
<p>Dijana Mandić III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE, Članak 12. U st.6. predlaže se dodati "-imenuje i razrješava pomoćnike (ako se ostavi prijašnji termin:zamjenike) ravnatelja</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 15. Nacrta propisano je da je imenovanje pomoćnika u nadležnosti ravnatelja Pravosudne akademije.</p>
<p>Dijana Mandić III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE, Članak 15. Predlaže se razjasniti koja je svrha uvođenja instituta pomoćnika obzirom je Zakonom o pravosudnoj akademiji (153/09, 127/10, 82/15) do sada postojao institut zamjenika ravnatelja te nije jasno što se izmjenom ove odredbe želi postići. Osim toga, obzirom je institut pomoćnika (osim promjena naziva) kako je navedeno u prijedlogu identičan institutu zamjenika ravnatelja (imenuje se na mandat od 4 godine, rukovode radom ustrojstvenih jedinica Akademije) nije obrazloženo zašto je brisana odredba da pomoćnike imenuje Upravno vijeće PA. Obzirom se radi o položaju (mandat od 4 godine) radi transparentnosti i objektivnosti predlaže se da se ostavi odredba prema kojoj pomoćnike (zamjenike) imenuje i razrješava UV PA. Tome u prilog ide i čl.15.st.4. ovog prijedloga gdje se navodi da UV PA određuje odlukom koji od pomoćnika zamjenjuje ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti. Obzirom UV PA prema novom prijedlogu ne bi sudjelovalo u izboru pomoćnika kako bi isto moglo donijeti odluku o zamjeni?</p>	<p>Ne prihvaća se Imenovanje pomoćnika iz članka 15. Nacrta je transparentno jer se provodi putem javnog natječaja, a daje mogućnost ravnatelju da bira svoje najbliže suradnike, što nije u suprotnosti s odredbama Zakona o ustanovama i drugim mjerodavnim propisima. Ravnoteža u odlučivanju i transparentnost dodatno se postiže uključivanjem Upravnog vijeća u izbor pomoćnika koji mijenja ravnatelja.</p>
<p>Dijana Mandić III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE, Članak 16. S obzirom na izmjene u smislu proširenja članova Programskog vijeća a u svrhu donošenja programa koji odgovara potrebama ciljanih skupina, predlaže se kao člana PV PA uključiti i zaposlenika (predstavnik) PA koji su u izravnom doticaju sa ciljnim skupinama, rade na kreiranju i provođenju programa sukladno evaluacijama aktivnosti te surađuju</p>	<p>Ne prihvaća se Navedeni poslovi isključivo su provedbeno-tehničke prirode, a za predloženi sastav Programskog vijeća kao stručnog tijela Akademije smatra se da će na najbolji način</p>

<p>sa međunarodnim institucijama gdje prate europske i međunarodne standarde u edukaciji, osobito u temama koje se tiču razvijanja i jačanja vještina.</p>	<p>osigurati kvalitetu programa stručnog usavršavanja.</p>
<p>Dijana Mandić III. USTROJSTVO I TIJELA AKADEMIJE, Članak 17. Predlaže se dodati: a predstavnika PA predlaže ravnatelj Pravosudne akademije.</p>	<p>Ne prihvaća se Navedeni poslovi isključivo su provedbeno-tehničke prirode, a za predloženi sastav Programskog vijeća kao stručnog tijela Akademije smatra se da će na najbolji način osigurati kvalitetu programa stručnog usavršavanja.</p>
<p>Dijana Mandić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 20. Iz navedenih odredbi o Državnoj školi nejasno je da li državnu školu mogu upisati osobe koje nisu savjetnici odnosno s obzirom na čl.22.st.2. proizlazi da Državnu školu upisuju oni koji su već zaposleni na sudovima/državnim odvjetništvima (jer moraju) jer se ne govori o tome kako će biti organiziran praktični dio stručnih radionica? Ne postoje odredbe o općim uvjetima upisa u Državnu školu već samo o pristupu završnom ispitu. Tko donosi program Državne škole, koliko polaznika i na koji način se godišnje upisuje u Državnu školu koja traje 1 godinu?</p>	<p>Ne prihvaća se Odredbama članaka 21. i 28. Nacrta jasno je propisano tko je dužan pohađati državnu školu, odnosno tko može polagati završni ispit. Ostala organizacijska pitanja rješit će se podzakonskim aktima i propisanim odlukama Akademije.</p>
<p>Nikolina Primorac IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 20. Budući da savjetnicima uvodite obvezu Škole ili polaganja ispita., člankom 20.st.2. propisujete da se u Školi stječu znanja i vještine za samostalno, odgovorno, neovisno i nepristrano obnašanje dužnosti suca..... U obrazloženju ovoga članka kažete da je glavni cilj Škole upravo isto, dakle stjecanje znanja i vještina..... Poštovani, ne znam da li znate da vam na sudovima rade savjetnici koji desetljećima samostalno već imaju svoje referade, dakle koji samostalno vode postupke, samostalno donose sudske odluke. Da li znate da svaki taj savjetnik ima svoju godišnju statistiku, omjer ukinutih i potvrđenih odluka, da ima savjetnika s 90% potvrđenih odluka koji su iste te odluke donijeli provodeći postupak SAMOSTALNO. O kojim se to još znanjima i vještinama govori????? Dovodite nas u situaciju da na sudovima imate savjetnike koji imaju više godina staža i iskustva od pojedinih sudaca. Da ne govorim da s ovim završnim ispitom imate i dodatno obrazovanih savjetnika od sudaca. Uz nekoliko terminoloških razlika Državnu školu svodite kao na obuku vježbenika prema Zakonu o vježbenicima u pravosudnim tijelima. Čitajući ovaj Prijedlog zakona i objavljeno izvješće o Zakonu o vježbenicima u pravosudnim tijelima proizlazi da vi duplirate jedno te isto samo što ovdje govorite o savjetnicima a tamo o vježbenicima. U čemu je razlika cilja Državne škole iz čl.20.st.2. ovoga Prijedloga s propisanim ciljem vježbeničke prakse za koju se kaže da je cilj iste "stručno osposobljavanje za samostalno obavljanje poslova pred pravosudnim tijelima"? Dakle, imamo dvije kategorije koje obučavate s istim ciljem samo što se obuka različito zove. Vi zapravo stvarate dva pravosudna ispita i danas imate oko 300 osoba s položenim završnim ispitom kojeg nema niti jedna druga struka u državi, a ti isti ljudi s tolikim obrazovanjem vam rade za plaću manju od prosječne. Sramota.</p>	<p>Ne prihvaća se Uvjeti imenovanja sudaca sudova prvog stupnja propisani su u Zakonu o Državnom sudbenom vijeću, a ne u Zakonu o Pravosudnoj akademiji. Svaka edukacija u Pravosudnoj akademiji ima svoj program i prilagođena je ciljanoj skupini odnosno polaznicima u svrhu stjecanja specifičnih znanja i vještina. Program i način polaganja pravosudnog ispita zasebno je reguliran Zakonom o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu te se razlikuje od programa i načina polaganja završnog ispita u Državnoj školi.</p>
<p>Saša Žebić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 20. Nije mi jasno koja to škola može zamijeniti rad na stvarnim predmetima onim savjetnicima koji imaju svoje referade i rade samostalno više od 10 godina? Državna škola koja traje 1 godinu ha ha Pa moje kolege savjetnici s dugogodišnjim stažom već rade samostalno godinama i kao nagrada za to što već dosad nismo imenovani moramo ići u školu koju btw nema niti jedan sudac (osim par novoizabranih)</p>	<p>Ne prihvaća se Uvjeti imenovanja sudaca sudova prvog stupnja propisani su u Zakonu o Državnom sudbenom vijeću, a ne u Zakonu o Pravosudnoj akademiji. Obveza odnosno mogućnost pohađanja Državne škole za savjetnike u pravosudnim tijelima kako je prethodno obrazloženo</p>

	predstavlja benefit jer im omogućava dodatnu edukaciju, usavršavanje te stjecanje znanja i vještina za rad kako savjetnika, tako i sudaca i zamjenika državnih odvjetnika.
<p>Nikolina Primorac IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 21. Što to znači da su svi savjetnici "obvezni polaznici Škole"??? Kada će oni to postati polaznici škole, u kojem roku od zasnivanja radnog odnosa (novi savjetnici) odnosno u kojem roku dosadašnji savjetnici???? Upitno je i nametanje same obveze dosadašnjim savjetnicima da postanu polaznici Škole. Sa sadašnjim stanjem u pravosuđu što se tiče broja sudaca s jedne strane i broja predmeta s druge strane, na pojedinim sudovima neće biti potrebe za novim sucima još dugi niz godina (uzmite u obzir i spajanje prekršajaca). Kako onda namećete obvezu Škole npr. savjetnicima koji već sada imaju 50 godina života, a i više a kojima nitko ne jamči da će uopće ikada postati suci. Što će biti s njima ako se u ovim godinama života jednostavno više ne žele "školovati"(obitelj, mjesto života, zdravstvena situacija ali i financijska....)????????? Zanima me na temelju kojeg propisa možete državnom službeniku nametnuti obvezu da mora ispuniti uvjet koji se traži za pravosudnog dužnosnika?? Zar nije apsurdno da ste prije samo nekoliko mjeseci na e savjetovanju o Zakonu o sudovima odbili primjedbe u kojima se predlagalo da sudski savjetnici specijalisti budu oni koji imaju završni ispit i to s obrazloženjem da je završni ispit uvjet za pravosudnog dužnosnika a ne za savjetnika. Zakon o sudovima još nije ni stupio na snagu (1.1.2019.) a vi već predlažete nešto novo čime sami sebe kompromitirate.</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 21. Nacrta propisana je opća obveza savjetnika koji budu primljeni u službu na neodređeno vrijeme nakon stupanja na snagu ovoga Zakona da pohađaju Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Točno vrijeme početka njihovog stručnog usavršavanja u Školi ovisit će o vremenu njihovog početka rada te drugim organizacijskim okolnostima, koje nije potrebno propisivati zakonom. Osobe koje već rade kao savjetnici mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status.</p>
<p>Saša Žebić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 21. Zašto bi savjetnici koji su državni službenici morali ići u školu za dužnosnike? Osobno poznajem par sudskih savjetnika koji imaju oko 60 g. pa se nameće pitanje koji je razlog za njihovo daljnje školovanje? Jesi li tvorci zakona imali na umu da postoje savjetnici sa 20 i više godina staža i da je bespredmetno njima stavljati obvezu škole i završnog ispita, nakon što su riješili na tisuće predmeta? Znači ti ljudi (sa 60 g.) bi morali polagati završni ispit i nakon toga u mirovinu</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 21. Nacrta propisana je opća obveza savjetnika koji budu primljeni u službu na neodređeno vrijeme nakon stupanja na snagu ovoga Zakona da budu polaznici Državne škole. S druge strane osobe koje već rade kao savjetnici mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status.</p>
<p>Blaženka Maras Matić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 21. Poštovani, mi, niže potpisane, želimo ukazati na sljedeće: Završena škola za pravosudne dužnosnike je uvjet za imenovanje za pravosudnog dužnosnika tj. suca općinskog, trgovačkog i upravnog suda. S druge strane, sudski savjetnici su državni službenici, a ne pravosudni dužnosnici, a nameće im se obveza da postanu polaznici Škole kako</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 21. Nacrta propisana je opća obveza savjetnika koji budu primljeni u službu na neodređeno vrijeme nakon stupanja na snagu ovoga Zakona da budu polaznici Državne</p>

bi mogli zadržati status državnih službenika. Osim toga, sudski savjetnici rješavaju konkretne predmete (mnogi sa sudskosavjetničkim stažem preko 10 godina) i smanjuju zaostatke na sudovima, pa se postavlja pitanje koji je smisao vraćanja sudskih savjetnika u "školske klupe" kako bi rješavali hipotetske pravne situacije. Nametanje obveze pohađanja Škole odnosno polaganja završnog ispita neizbježno će se odraziti na ažurnost u obavljanju redovitih poslova, a uz to se stvara nepotreban trošak državnom proračunu. Da li je korektno poigravati se s ljudima koji, s obzirom na broj predmeta koji rješavaju, nisu zanemariva kategorija u pravosudnom sustavu? Blaženka Maras Matić i mr. sc. Vanda Franjić

Škole, što im omogućava dodatnu edukaciju, usavršavanje te stjecanje posebnih znanja i vještina za rad. S druge strane osobe koje već rade kao savjetnici mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita.
Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status.
Uvjet završene Državne škole kao uvjet za imenovanje sudaca propisan je Zakonom o Državnom sudbenom vijeću, a ne ovim Zakonom.

Vanda Horvat

IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 21.

Nije regulirano što ako ti obvezni polaznici ne završe Školu, odnosno ne polože završni ispit. Kakav je tada položaj sudskih savjetnika? Znači li ovo da savjetnici, da bi uopće zadržali svoje mjesto savjetnika, moraju obavezno pohađati Školu/polagati ispit? Tu se valja nadovezati da je (rekla bih) notorno da svi savjetnici s položenim ispitom neće postati suci jer jednostavno nema dovoljno natječaja. Nastavno tome ispada da savjetnici - samo da bi zadržali mjesto savjetnika (taman radili u pravosuđu i 20 godina!) moraju polagati i pravosudni ispit i ovaj ispit (koji po težini nije daleko od pravosudnog) bez garancije da će ikada biti suci te s ova dva položena ispita rade za duplo manju plaću od sudačke. Da ne ponavljam ono što ističemo već od kada je osnovana Državna škola prvi put, da se apsolutno zanemaruje da savjetnici godinama, a sada već i desetljećima, rade na konkretnim predmetima i donose odluke od kojih je sigurno 90% potvrđenih.

Ne prihvaća se

Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita.
Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status.
Uvjet završene Državne škole kao uvjet za imenovanje sudaca propisan je Zakonom o Državnom sudbenom vijeću, a ne ovim Zakonom.

Miranda Marušić

IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 21.

Zašto bi savjetnicima primljenima u državnu službu pod propisanim zakonskim uvjetima dodatno propisivali pohađanje ove Škole . Nisam primjetila da nakon završene škole imaju osigurano i mjesto za suca . Pitanje je hoće li ikada biti primljene za suca . Dakle imaju uvjet (položen pravosudni i završni ispit) koji uzgred napominjem nemaju ni osobe u Povjerenstvu koje ih ispituju niti većina sudaca u RH , ali što dalje s tim . Posebno ako ustrajete u bodovanju na način kako se to sada čini . U školi prema definiciji imaju stručno usavršavanje koje se sastoji od stručnih radionica te praktičnog dijela koje traje JEDNU GODINU . Pa što tvorci ovog prijedloga Zakona misle da savjetnici rade u sudovima . Oni zadužuju spise i iste rješavaju na svim odjelima . Ako su primljeni na to radno mjesto oni se mogu svojevrijedno se stručno usavršavati ,a ne im nametati školu nakon koje (a već i sada ima puno osoba s položenim završnim ispitom) u sustavu biranja za suce nema mjesta . I koliko zapravo će biti savjetnika primljenih na

Ne prihvaća se

Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita.
Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov

<p>neodređeno vrijeme koji će pohađati školu moći će se sastaviti jedan omanji razred jer većina radi na određeno i preko 4 godine .</p>	<p>radnopravni status. Uvjet završene Državne škole kao uvjet za imenovanje sudaca propisan je Zakonom o Državnom sudbenom vijeću, a ne ovim Zakonom.</p>
<p>Saša Žebić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 22. Ako bude kao i dosad, škola će biti u Zagrebu. Zar ne vidite koliko smo diskriminirani mi iz provincije (Osijek, Đakovo, Split i dr.) u odnosu na druge iz Zagreba i okolice? Ako već mora biti škola, nek se organizira i u drugim centrima gdje se i sada provode radionice</p>	<p>Prima se na znanje Rad Pravosudne akademije organiziran je i kroz njezine regionalne centre, a troškovi prvog polaganja završnog ispita padaju na teret Akademije.</p>
<p>Nikolina Primorac IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 23. Ne znam da li na pojedinim sudovima uopće ima pravosudnih dužnosnika koji mogu biti mentori??? Što će biti ako na sudu ima zainteresiranih polaznika Škole ali nema mentora????</p>	<p>Ne prihvaća se Primjedba je nejasna i nije poznato da u bilo kojem pravosudnom tijelu postoje problemi ove vrste. Pravosudna akademija osposobila je do danas više od 800 pravosudnih dužnosnika za mentore, oni se određuju godišnjim rasporedima poslova u svakom pravosudnom tijelu ovisno o potrebi mentoriranja, a rad mentora posebno se vrednuje i sukladno Okvirnim mjerilima za rad sudaca.</p>
<p>Nikolina Primorac IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 27. Što znači "po istom programu"????? Mislim da je ovo potrebno dodatno pojasniti u smislu da li isti program za one koji su polaznici Škole i za one koji će samo izaći na završni ispit ili isti program za sve kandidate uzimajući u obzir da se do sada biralo između četiri vrste ispita (sudac kazneni, sudac građanski, zamjenik ODO kazneni, zamjenik ODO građanski). Isto tako smatram da ako su glavni cilj ovoga Zakona objektivni i transparentni kriteriji za imenovanje pravosudnih dužnosnika onda svakako ispit ne bi trebao imati svoj usmeni dio pogotovo stoga što se pozivate na preporuke Vijeća Europe. Uz dužno poštovanje svima, ali objektivnost na usmenom dijelu ispita teško da ćemo ikada imati. U članku 41. st.2. propisano je da će se Pravila o sadržaju, vremenu i načinu polaganja završnog ispita donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Da li to već sada imate na umu da će se sadržaj ispita možda mijenjati u odnosu na onaj koji su neki već položili????</p>	<p>Ne prihvaća se Radi osiguranja jednakosti svih kandidata koji pristupaju polaganju ovog ispita njegov program i način polaganja potrebno je ujednačiti i za polaznike Državne škole i za kandidate koji pristupaju polaganju završnog ispita bez pohađanja Škole, a ujedno zbog osiguranja pune mobilnosti i mogućnosti konkuriranja za imenovanje na različite pravosudne dužnosti i za kandidate za suce i za kandidate za zamjenike državnih odvjetnika.</p>
<p>Miranda Marušić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 27. U čl.27 predlažem brisanje st.4</p>	<p>Ne prihvaća se Prijedlog nije obrazložen i nejasno je iz kojeg razloga po mišljenju predlagateljice Zakonom ne bi trebao biti propisan najveći mogući broj bodova koji se može postići na završnom ispitu.</p>
<p>Nikolina Primorac IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 29. Što će biti s onima koji ne polože ispit ni nakon dva izlaska, a što s onima koji su već sada ispit pali dva puta???</p>	<p>Prima se na znanje Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu,</p>

	<p>odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status. Ograničenje mogućnosti da se najviše dva puta može pokušati položiti završni ispit sadržano je i u važećem Zakonu, a svrha mu je isključivo najboljim kandidatima omogućiti da postanu pravosudni dužnosnici. Nepolaganje završnog ispita nakon drugog puta znači da kandidat ne može konkurirati za imenovanje na pravosudnu dužnost, ali navedeno nema utjecaja na njegov radnopravni status savjetnika u pravosudnom tijelu.</p>
<p>MARIN BUDIMIR IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 29. Temeljem stavka drugog članka 34. (NN 82/15) trenutno važećeg Zakona o Pravosudnoj akademiji (NN 153/09, 127/10, 82/15), protiv odluke Akademije o završnoj ocjeni može se pokrenuti upravni spor. Ovim prijedlogom isključena je ta mogućnost. Nije predviđeno ni drugo pravno sredstvo. Time je onemogućena kontrola zakonitosti odluke o završnom ispitu polaznika Akademije. U konkretnom slučaju za to nema opravdanog razloga. Završni ispit nije samo pitanje visine bodova, već i gubitak prava na obavljanje velikog broja društveno važnih poslova i dužnosti, nakon dva neuspješna polaganja. Ne bi trebalo biti razlike sa npr. izborima u znanstvena zvanja i/ili zanimanja, za koje je tako odredbom članka 35 stavka 9 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, br. 123/03., 105/04., 174/04., 2/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07., 45/09., 63/11. i 94/13. -dalje u tekstu : ZZDVO) izričito određeno da je odluka matičnog odbora izvršna, predstavlja upravni akt te se u postupku izbora u znanstveno zvanje primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, dok je stavkom 12 istog Zakona određeno da protiv odluke o izboru pristupnik nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor. Postavlja se pitanje ustavnosti ove odredbe obzirom na odredbu članka 18 u svezi člankom 55 Ustava RH.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Dijana Mandić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 29. U odnosu na čl.29.st.2. što se događa sa savjetnicima koji imaju obvezu biti polaznici Državne škole, ne uspiju položiti ispit a već su iskoristili pravo polagati dva puta?</p>	<p>Prima se na znanje Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov</p>

	<p>radnopravni status.</p> <p>Ograničenje mogućnosti da se najviše dva puta može pokušati položiti završni ispit sadržano je i u važećem Zakonu, a svrha mu je isključivo najboljim kandidatima omogućiti da postanu pravosudni dužnosnici. Nepolanje završnog ispita nakon drugog puta znači da kandidat ne može konkurirati za imenovanje na pravosudnu dužnost, ali navedeno nema utjecaja na njegov radnopravni status savjetnika u pravosudnom tijelu.</p>
<p>Miranda Marušić IV. DRŽAVNA ŠKOLA ZA PRAVOSUDNE DUŽNOSNIKE, Članak 29. Čl. 29 st. 1 predlažem da glasi : Ako kandidat na završnom ispitu ostvari manje od 225 bodova predsjednik Povjerenstva za polaganje završnog ispita objavit će kako kandidat ispit nije položio .</p>	<p>Ne prihvaća se Predložena odredba smatra se nepotrebnom jer ista posljedica proizlazi i iz predložene odredbe.</p>
<p>Dijana Mandić V. STRUČNO USAVRŠAVANJE, Članak 35. U čl.35. dodati nakon-...osim ako su članovi Programskog i Upravnog vijeća.... Isto sukladno odredbi čl.13.st.2. ovog Zakona prema kojoj članovi UV mogu sudjelovati u provedbi programa stručnog usavršavanja bez naknade.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Saša Žebić VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 44. Dakle, zašto bi sudski savjetnici koji ne žele postati suci (zbog godina ili bilo kojeg drugog razloga) morali ići na završni ispit. Mi, savjetnici, smo državni službenici primljeni na neodređeno, pa je jako licemjerno od tvorca ovog zakona nama davati obvezu polaganja ispita za suca, ako su neki zadovoljni položajem savjetnika. S druge strane niti jedan ispitivač nema taj ispit, kao ni 99,99 sudaca. Proizlazi da će savjetnici morati imati više ispita od sudaca Vrhovnog suda, a ni to im ne garantira imenovanje. Ponavljam, totalno je besmisleno i degradirajuće za savjetnike sa dugogodišnjim stažom koji su već godinama samostalni u rješavanju predmeta da polažu završni. Nije normalno da "pisci" zakona nisu uvidjeli ta postoje neki ljudi sa stečenim pravima i da se ne mogu igrati s ljudskim sudbinama.</p>	<p>Ne prihvaća se Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima te nepohađanje Škole odnosno nepolanje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status. Uvjeti za imenovanje sudaca nisu regulirani ovim Zakonom, nego Zakonom o Državnom sudbenom vijeću.</p>
<p>Alma Mehmedović VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 44. Odreba čl 44. st.1. nije u potpunosti jasna. Naime,iščitavajući odredbu čl. 21, te dovodeći je u vezu sa odredbom čl 44.st.1,zaključujem da postojeći sudski savjetnici imaju obvezu polaganja ispita ili pohađanja Škole.Ukoliko je moj zaključak točan, postojeći sudski savjetnici, posebice oni koji su savjetnici godinama, pa i desetljećima, nakon što su izgubili mogućnost napredovanja sukladno ranije stečenim pravima, sada će,samo ukoliko žele zadržati mjesto savjetnika, dakle državnog službenika, morati položiti ispit za državnog dužnosnika. Pri tome,svi su oni davno stekli uvjete za sudskog savjetnika, koje imaju i prema važećem čl. 109 Zakona o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18) i već godinama, pa i desetljećima, rade poslove propisane čl. 110. Zakona o sudovima.Te iste poslove</p>	<p>Ne prihvaća se Osobe koje već rade kao savjetnici u pravosudnim tijelima sukladno članku 44. Nacrta mogu, a ne moraju pohađati Školu, odnosno mogu, a ne moraju pristupiti polaganju završnog ispita. Radna mjesta savjetnika u pravosudnim tijelima su službenička radna mjesta statusno regulirana Zakonom o državnim službenicima</p>

<p>će nastaviti obavljati i nakon položenog ispita, te je potpuno logično i jasno, da mnogi od njih nikada neće biti imenovani za suce. Smatram da bi polaganje državnog ispita trebala biti mogućnost, a ne obveza, jer se pri tome nitko ne obvezuje da će iste osobe imenovati za suce.</p>	<p>te nepohađanje Škole odnosno nepolaganje završnog ispita nema utjecaj na njihov radnopravni status. Uvjeti za imenovanje sudaca nisu regulirani ovim Zakonom, nego Zakonom o Državnom sudbenom vijeću.</p>
<p>Nikolina Primorac O B R A Z L O Ž E N J E, Uz članak 44. Jasno je da ako Zakonom uvodite obvezu polaganja ispita da će trošak istoga snositi Akademija. Međutim, što je s troškom nas koji smo ispit već položili???? Diskriminacija ili (iako je trošak u ovome Zakonu najmanji problem)????</p>	<p>Ne prihvaća se Ovim se Zakonom ne zadire u ranije pravne odnose i ranije stečena prava kandidata koji su pristupili polaganju završnog ispita.</p>